

JÉZUS ÉS MÁRIA SÍR

**ISTENNEK AZ ÚN. MÁRIA-KORSZAKRA
VONATKOZÓ MAGÁNKINYILATKOZTATÁSAI,
VAGYIS A NAPI, ELIGAZÍTÓ, SZEMÉLYES ÜZENETEI**

Válogatta és szerkesztette:
Kőbán Ferenc

Stella Maris Alapítvány
Budapest, 2004

Az üzeneteket válogatta és szerkesztette,
illetve az összekötő szöveget írta:
Kóbán Ferenc

Címlap képe: a maasmecheleni véres könnyeket hullató Jézus szobor
Hátlap képe: a maasmecheleni síró Rosa mystica szobor

Kiadja: Stella Maris Alapítvány, 1539 Budapest, Pf. 638.
Felelős kiadó: Jánossy Gábor

Nyomdai munkák: Co-Print Kft.
Felelős vezető: Diviaczky Klára

ISBN: 963 214 662 X

Nihil obstat.
Dr. Erdős Mátyás
censor dioecesanus

Imprimatur
1975/2002.
Dr. Paskai László
bíboros, prímás
2002. november 11.

A karizmatikus eredetűnek tulajdonítható „lelki beszélgetések”, lelki naplók és följegyzések kiadására és olvasására a következők alapelvek érvényesek:

1. Az Acta Apostolicae Sedis 1966. december 29-i 58/16-ik számában a Hittani Kongregáció közölt egy dekrétumot, amelyet VI. Pál pápa 1966. október 14-én jóváhagyott, s melynek értelmében az Egyházi Törvénykönyv 1399. és 2318. paragrafusait eltörölték.

2. Ezóta az Egyház részéről megengedett, tehát szabad az új megjelenésekről, kinyilatkoztatásokról, jövendölésekről, csodákról, stb. minden kifejezett egyházi engedély nélkül könyveket kiadni, azokat a hívek között terjeszteni, és azokat olvasni, föltéve, ha az ilyen természetű írások nem tartalmaznak szent hitünkkel és a krisztusi erkölccsel ellentétes tanításokat.

3. 1975. márc. 19-én az Egyház ismételten megerősítette a fentebbi két kánon érvénytelenítését azal, hogy lehetővé tette az ilyen könyvek egyházi jóváhagyás („Imprimatur”) nélküli kiadását és olvasását. Az „Imprimatur”-ra csak akkor van továbbra is szükség, ha az ilyen kiadványokat a templomok előcsarnokában árusítják.

4. Ha az ilyen kiadványok tartalma, tanítása megegyezik hitünk tanításával – a Szentszék és/vagy a püspök ítéletét tiszteletben tartva –, hihet, vagy kételkedhet bárki azok természetfeletti eredetében aszerint, hogy kellő tanulmányozás után mi látszik számára valószínűbbnek.

5. A jelen egyházi jóváhagyás nem jelenti azt, hogy az e könyvben említett tények természetfeletti eredetéről történne nyilatkozat; egyedül az üzenet és a beszélgetések tartalmára vonatkozik. Csak azt garantálja, hogy nincsen bennük semmi olyan, ami a hittel és az Egyház gyakorlatával ellenkezik; teljesen elvonatkoztatva attól, hogy azok, akik a Nihil obstat-ot és az Imprimatur-t megadták, egyetértenek-e annak tartalmával és a benne foglalt véleményekkel és megállapításokkal vagy sem.

6. A kiadó kijelenti, hogy az ebben a könyvben leírt rendkívüli jelenségek közlésével nem óhajtja megelőzni az Egyház hivatalos döntését, melyet a Kánonjog idevonatkozó előírásai, s különösen a 220. és a 221. paragrafus szerint hoztak meg, és annak mindenkor készségesen alárendeli magát.

Magánkinyilatkoztatások

„Azelőtt Isten a próféták útján több alkalommal és többféle módon szólt. Ebben a végső korszakban Fia által beszélt hozzánk” (Zsid 1,1–2). Krisztus, Isten fia, aki emberré lett, az Atya egyetlen, tökéletes és felülmúlhatatlan Igéje. Benne Isten mindent kimond és Istennek Órajta kívül nem is lesz másik szava. (A Katolikus Egyház Katekizmusa. 65.) Ez az isteni üzenet a nyilvános kinyilatkoztatás, amely minden embernek szól és minden ember számára kötelező, ez az utolsó apostol halálával lezárult. Ennek a nyilvános kinyilatkoztatásnak továbbadása az Úr rendelkezése szerint kettős módon történt: „SZÓBAN: az apostolok a szóbeli igehirdetés, a példaadás és az intézmények révén örökítették tovább mindazt, amit Jézustól, szavaiból, tetteiből tanultak, még együttlétük idején, vagy amit a Szentlélek megvilágosító kegyelméből nyertek. ÍRÁSBAN: maguk az apostolok vagy a környezetükhöz tartozó férfiak, ugyanazon Szentlélek sugalmazására, írásba foglalták az üdvösség üzenetét”. (A Katolikus Egyház Katekizmusa. 76.)

A Szentagyományon és a Szentíráson kívül „A keresztény századok folyamán léteztek olyan kinyilatkoztatások, melyeket 'magánkinyilatkoztatásnak' nevezünk. Némelyiküket az Egyház tekintélye is elismerte, mégsem tartoznak a hitletéteményhez. Ezek szerepe ugyanis nem az, hogy 'javítsák' vagy akár 'kiegészítsék' Krisztus végérvényes kinyilatkoztatását. Inkább abban segítenek, hogy ezt mélyebben éljük egy adott történelmi korszakban. A hívő érzék az egyházi Tanítóhivatal vezetésével képes megkülönböztetni és elfogadni azt, ami ezekben a kinyilatkoztatásokban Krisztus vagy szentjei hiteles jelzésének bizonyul az Egyház számára.” (A Katolikus Egyház Katekizmusa. 67.)

A nyilvános kinyilatkoztatás befejezése tehát nem jelenti azt, hogy Isten ezentúl már nem közölheti üzenetei, kívánságait bizonyos személyeken keresztül az egyének vagy a közösség javára. Senki sem kötheti meg Isten szavát. De ezek az utóbbi kinyilatkoztatások már nem gazdagítják az Egyház hitét, inkább csak hitelési módot, magatartást közölnek. Ezt mondta XXIII. János pápa 1959. február 18-án a lourdesi jelenések százéves jubileumán a rádióban. „... non ad novam fidem deponendam, sed ad humanorum actuum directiones”, nem új hit létesítésére, hanem az emberi cselekedetek irányítására. A magánkinyilatkoztatás tehát sem a hitletétemény kiegészítése, sem illetékes, hivatalos magyarázata, hanem inkább valamire emlékezteti az embereket, ami már bent van a nyilvános kinyilatkoztatásban, csak nem vették eléggé figyelembe, mint ahogy egy kivilágítás sem ad semmit egy szobor vagy épület állagához, de kidomborítja annak vonásait. A Mária-jelenések is felhívják figyelmünket egy kinyilatkoztatott igazságra, pl. Szűz Mária szeplőtelen fogantatására (Lourdes), vagy valamely isteni parancs teljesítését sürgetik, pl. bűnbánatot, imádságot, engesztelést.

Azoknak, akik arra hivatkoznak, hogy az utolsó apostol halálával a kinyilatkoztatás lezárult, ezt üzeni Jézus Valtorta Máriának a neki adott magánkinyilatkoztatásra vonatkozóan: „Ez a mű semmit sem tesz hozzá a kinyilatkoztatáshoz, csak hézagokat tölt be, amelyek természetes okokból és természetfeletti akaratból keletkeztek. És ha nekem úgy tetszett, hogy isteni szeretetem képét rekonstruáljam, ahogy a mozaik restaurátora a hiányzó vagy elhalványult kövecskéket pótolja és a mozaiknak teljes szépségét visszaadja, és ha én fenntartottam magamnak, hogy ezt ebben a században, amelyben az emberiség a sötétség és a borzalom szakadékába rohan, tegyem, akkor ti ezt nekem megtilthatjátok?” (Valtorta Mária, +1961, Jézus életéről és szenvedéséről kapott magánkinyilatkoztatások; Der Gottmensch, XII. k. 291. o. Parvis V, Ch, Hautvill.)

Kivel közli Isten vagy Szűz Mária az üzeneteit?

Bármivel közölhetik. Ez a közlés gratia gratis data, ingyen adott kegyelem, charisma, mely nem feltételezi a médium életszentségét, rátermettségét, kegyelmi állapotát. Hányszor olvassuk: Éppen téged választottalak ki, mert te vagy a legalkalmatlanabb rá.

Pl. Don Stefano Gobbinak, a Máriás Papi Mozgalom alapítójának Szűz Mária ezeket mondta: „Téged választottalak Fiam, mert te vagy a legkevesbé alkalmas eszköz erre, így senki sem mondja majd, hogy ez a te Műved. Hogy a Máriás Papi Mozgalom egyedül az én Művem legyen, gyengeséged által nyilvánítom ki erőmet, semmiséged által hatalmamot.” (A Papokhoz, Szűz Mária szeretett fiaihoz. A Máriás Papi Mozgalom II. k. 59. o. 1973. júl. 16.)

Az életszentség lehet kedvező kritérium a magánkinyilatkoztatás valóságának megállapításánál, de nem feltétele annak. La Salette-ben a látókok nem jutottak a kinyilatkoztatás után magasabb életszentségre, bár nagy hatással volt egész életükre az, amit gyermekkorukban láttak és hallottak a Szűzanya megjelenésekor. Voltak látókok, akik később szerzetbe léptek (Bernadett, Lucia), papok lettek, mások viszont a világban maradtak, megházasodtak (Medjugorje).

Mivel a magánkinyilatkoztatás charisma, – az ősegyház példájára – az Egyház hitelesíti, első fokon a püspök, felsőfokon a pápa.

Hogyan történik a magánkinyilatkoztatás?

1. Történhet külsőleg, látható módon, jelenés, apparatio formájában (S. Th. 76. a8. a.8.).

Jézus és Mária megdicsőült teste az égben van, tehát lehetséges, hogy látható, testi alakban megjelenjen a Földön. Amikor pl. Szűz Mária jár-ke, érinteti magát (Labouré Sz. Katalin), kezét fog, játszik a gyerekekkel, több személy látja Őt a térben mozogni, ilyenkor lehet reális megjelenést feltételezni.

Elhagyja-e ilyenkor Szűz Mária a Mennyszágot? Nem szükségképpen. Tudunk szentéletű emberek bilokációjáról is. Miért ne történhetne ez Szűz Mária megdicsőült testével is? A megdicsőült testnek számunkra ismeretlen lehetőségei vannak. Az sem szükséges, ha Szűz Mária megjelenik, hogy minden jelenlévő számára egyformán láthatóvá legyen.

Lehet valóságos, külsőleg látható fényvetületben, jelképekben mutatkozó, személyes jelenés is. Pl. Isten az égő csipkebokorban, a csendes szellő susogásában, Szűz Mária jelenléte szobrokban, képekben, valóságos emberi, sőt véres könnyekben (zsidó nőkre jellemző vércsoporttal).

Ezek mind valóságos, külsőleg látható, természetfeletti jelenlétre utalnak. A megdicsőült test jöllehet szellemi módon áthatol fizikai testeken, maga háromdimenziós emberi test marad. Medjugorjében Maria megérintette Szűz Máriát. „Ha ránézek – mondta – könnyűnek, lengének látszik, puhának, mint a legfinomabb kelme, de ha hozzáérek, hirtelen szilárd lesz, és ellenállást mutat, mintha fém volna.” (P. Henri Boulard S. J. Megjugorjei napló. Bp. Szegetkő 38/39. o.)

2. Történhet belső módon.

a. A fantáziába, a képzelőtehetségbe helyezett képek, szavak által, akár éber állapotban, akár álomban. (Nagy Szent Teréz: A tökéletesség útja. XXVIII. f.)

Ezeket a látomásokat Isten, Szűz Mária a látókok képzeletében idézi elő. Tehát nem maga Mária száll le az Égből. A megdicsőült, végtelen boldog Mária a látomásokban nem egyszer szomorúnak mutatja magát, sír, más-más öltözetet visel. Maga Jézus sem jön ilyenkor le 'személyesen' az Égből, – a 'gyermek Jézus' látomásoknál pedig éppenséggel nem felejtendő, hogy a 'gyermek Jézus', mint gyermek, ma már nem is létezik.

Mindezek a látomások a látókok képzeleti világában mennek végbe. Ez nem jelenti (ha valódi látomásról van szó), hogy egyszerű 'beképzelések' volnának. Inkább úgy kell elgondolnunk, hogy ezeket a benső fantáziaképeket a látókok úgy értékelik, mintha azok a valóságos életben mennének végbe. Természetesen nem ott mennek végbe, de azért az adott képek vagy hallott szavak származhatnak isteni behatásra.” (Karl Rahner cikke. M. Kurír. 1982. júl. 10. 1. k.)

A képzelőtehetségbe az ördög is behatolhat szavaival, képeivel. Ebből nem következik, hogy a magánkinyilatkoztatások általában megbízhatatlanok. Csak az, hogy igen gondosan meg kell őket vizsgá-

ni. Ha az Istennek egy magánkinyilatkoztatással tervei vannak, akkor gondoskodik is arról, hogy az ne elferdülve kerüljön az emberekhez.

b. A belső jelenés történhet képek nélkül is, tisztán szellemi módon, a fantázia, az érzékszervek formái nélkül is.

Bai M. Cecília (+1766) a Montefiascone-i Sz. Péter bencés zárda apátnője belső hang formájában kapta a kinyilatkoztatásait az Úr Jézustól. „Állítom, hogy testi szemeimmel semmit sem látok és semmit sem fogok fel halló és szagló érzékemmel. Minden egészen különös módon, a lelkem bensejében játszódik le.” (Jézus benső élete. I. k. 10. o. Kiadta: Testvéri Szolgálat K. Alapítvány. Esztergom. 2501. Pf. 252.)

Don Stefano Gobbi, a Máriás Papi Mozgalom alapítója üzeneteit Szűz Máriától szintén nem az emberi érzékek révén, hanem „belső szó”-tól kapja. „A belső szavaknál nem látunk a szemünkkel, nem hallunk a fülünkkel, nem érintünk semmit... A belső szavak tisztán érthető szavak, amelyeket az elfogadó személy úgy fogad, mintha saját szívéből fakadnának és egymással összefűzve üzeneteket adnának... Vannak eléggé precíz szabályok a hiteles és hamis belső szavak megkülönböztetésére. A hamis belső szavak szándékos csalásra, beteges képzelődésre, sőt az ördög beavatkozására vezethetők vissza.” (A papokhoz. Szűz Mária szeretett fiaihoz. Máriás Papi Mozgalom. II. k. 43–44. o.)

A gyermekek, az egyszerű emberek nem tudják magukat mindig szabatosan kifejezni, a látnok már nem emlékezik rá pontosan. Belejátszhatnak olvasmányai, általa ismert szentképek ábrázolásai, legendás elemek. Tehát a tévedés nincs kizárva, ezért kell a gondos kivizsgálás.

Milyen hittel kell fogadni az ilyen üzeneteket?

A látnoknak magának – ha meg van róla győződve, hogy Isten szólt hozzája –, isteni hittel kell elfogadnia. Akinek viszont elmondja, aki tehát nem közvetlenül értesül az üzenetről, az csak emberi, természetes hittel fogadja el a látnok szavahihetősége miatt. Itt ugyanis nincs meg a garancia a tévedhetetlenség mellett, mint a nyilvános kinyilatkoztatásnál, ahol az Egyház tévedés mentesen adja tovább. Aki közvetve, vagyis a látnoktól kapja az üzenetet és meg van győződve a tényről, hogy valóban Isten, Szűz Mária szólt, az lelkiismeretében nem tagadhatja az üzenetet, de nem is kell úgy elfogadnia, mint nyilvános isteni kinyilatkoztatást.

A magánkinyilatkoztatások egyházi jóváhagyása

Mit jelent az egyházi jóváhagyás? A charismák különleges kegyelmi ajándékok, amelyeket Isten nem a szentségeken keresztül ad, hanem a Szentlélek szabadon oszt ki a keresztyén élet gyarapítására. Az igazi magánkinyilatkoztatásokat ide sorolhatjuk. Ezek hitelességének elbírálása, az, hogy valóban Istentől származnak-e és nem csalások vagy öncsalódások, az Egyház elöljáróihoz: az illetékes püspökhöz, végső soron a pápához tartozik. (Vö. II. Vatikáni Zsinat. Lumen Gentium. II. 12.)

Az egyházi elöljárók minden vallásos tartalmú szövegről, így a magánkinyilatkoztatás tartalmáról ítéletet mondhatnak. Megállapíthatják, hogy a kérdéses szöveg megegyezik-e a hittel és az erkölccsel, és a megegyezés esetében jóváhagyhatják és ajánlhatják. Ez a jóváhagyás, az „*approbatio*”, még nem dönti el, hogy igazi magánkinyilatkoztatásról van-e szó. Sőt, amikor az Egyház ilyen magánkinyilatkoztatás nyomán bizonyos ájtatosságot vagy ünnepet engedélyez, még ez sem jelenti annak a megállapítását, hogy itt valóban Isten természetfeletti beavatkozásáról van-e szó. Az *approbatio* nem tévedhetetlen a tényről, de lehet a tartalomról. Az egyházi jóváhagyás tehát kimondja: Ez az üzenet nem ellenkezik hitünkkel, lelki haszonnal jár, elfogadható. Pl. kijelenti, hogy Szűz Mária valóban szeplőtelenül fogantatott, a bűnbánat, az engesztelés

üdvösséges. De a tényt illetően, hogy valóban Szűz Mária jelent meg és mondta ezt, ebben tévedhet az Egyház. Pl. a régi misekönyvekben február 11-ének címe: „A Szeplőtelen Szűz lourdesi megjelenése”, most „A Boldogságos Szűz Mária lourdesi emléknapja”. A hivatalos megokolás: „jobban fejeződik ki, hogy az ünnep tárgya Szűz Mária maga, nem pedig megjelenésének történeti ténye”. (Calendarium Romanum. Vatikán. 1969. 116. o.)

XV. Benedek (1740–1758), még mint Prospero Lambertini, a szentéavatásról szóló (az V. Lateráni, 1516 és a Trentói Zsinat, 1563 alapelveire épített) korszakalkotó munkájában (De servorum Dei... lib. II. c. 11.) ezeket írja: „Tudnunk kell, hogy egy magánkinyilatkoztatás egyházi jóváhagyása nem más, mint gondos vizsgálat után adott engedély arra, hogy a kinyilatkoztatás a hívek oktatására és lelki hasznára közzétehető. Ha az ily módon jóváhagyott kinyilatkoztatásnak nem is adható meg a katolikus hitnek kijáró elfogadás, mégis megilleti az emberi hit szerinti elfogadása az okosság szabályai szerint. (Assensus fidei humanae iuxta prudentiae regulas.) Eszerint az ilyen kinyilatkoztatások valószínűek és a jámbor szív számára hihetőek.” Tehát az egyházi jóváhagyás tulajdonképpen a kinyilatkoztatás tartalmára vonatkozik, nem pedig a kinyilatkoztatás tényére. Aki a tényt tagadja, pl. hogy Szűz Mária Lourdesban megjelent, nem vét a katolikus hit ellen, legfeljebb az engedelmesség és az emberi okosság ellen, mert az Egyház csak igen alapos vizsgálat után hagy jóvá egy magánkinyilatkoztatást. Aki viszont Szűz Mária szeplőtelen fogantatását tagadja, már a hit ellen vét. Az Egyház nem győz minden magánkinyilatkoztatást megvizsgálni és jóváhagyni. Nem is az egyházi jóváhagyás által lesz a magánkinyilatkoztatás igaz, hanem az Egyház a valódi magánkinyilatkoztatást hagyja jóvá. Tehát egy még nem jóváhagyott magánkinyilatkoztatás is lehet igaz.

Milyen legyen a magatartásunk a jelenésekkel kapcsolatban,

amelyekről az Egyház még nem nyilatkozott?

Elővigyázat, tartózkodás, tisztelet, semmiképpen sem gúny vagy leszólás. Az Egyház nagyon óvatos a jelenések megítélésében, sokszor csak évek múlva nyilatkozik meg. A XX. században kb. 300 különböző helyen jelent meg a Szűzanya. Ebből kb. 30-ról jelentette ki, hogy természetfeletti jellegük nem igazolt. Alig tizedet hagyott pozitíve jóvá. (Pl. Fatimát, Trefontánát, Beauringot, Banneuxot, Siracusát.)

Magatartási végletek

A negatív oldalon

1. Van, aki eleve tagadja a magánkinyilatkoztatásnak a lehetőségét is, és csalásnak, önámításnak, hisztériának minősíti. Erre azt feleljük: aki hisz Istenben, az tudja, hogy Isten szavát nem lehet megkötni, ott szól, ahol akarja, és annak szól, akinek akarja. Miért jelenik meg főként nőknek, gyermekeknek? Ezt Tőle kellene megkérdezni. Aquinói Szent Tamás úgy véli, mivel a nyilvános kinyilatkoztatást az Úr az apostolokra, férfiakra bízta, a nőket, gyermekeket a magánkinyilatkoztatással kárpótolja, no meg – mondja – a nők, a gyermekek egyszerűbbek, alázatosabbak.

2. Van, aki a jóváhagyott magánkinyilatkoztatásból is csak ezt fogadja el: Tartalma nem ellenkezik a hittel, erkölccsel, különben sincs szükség rá, minden fontos dolog bent van a Szentírásban és a Szentagyományban. Magánkinyilatkoztatás nélkül is lehet az életszentségre jutni.

Ezekre először azt feleljük: ez igaz, de lehetnek Istennek egyéb tervei is, pl. egy ünnep, az Úrnap bevezetése, egy új rend alapítása, valamely hitigazságra való felhívás, megtérésre, bűnbánatra, engesztelésre való buzdítás.

Második válaszuk: csodálkozás. Csodálkozunk azon, hogy ma, amikor már protestáns körökben is felfigyelnek a gyakori Mária-jelenésekre, egyes katolikus hívek mereven elzárkóznak még a jóváhagyott kegyhe-

lyektől is. Egy protestáns szerzőt idézek: „És mi, evangélikus keresztények, előítélettel és elfogultan mehetnénk el ezek mellett a dolgok mellett anélkül, hogy megállnánk, és komolyan megvizsgálánánk őket? Nem lenne számunkra veszélyes ilyen magatartás? Nem vennénk magunkra ezáltal rettenetes felelősséget? Ha egyszer Mária megjelenik és szól a világhoz, az kizárólag Isten akaratából történhetik. Nem volna végzetes tévedés, ha elzárkóznánk előle?” teszi fel a kérdést az evangélikus szerző. (Karl Pausperl S. J. Marianische Zeit u. technische Welt. Herder. Wien. 1970. 9–10. o. Idézve az „Una Sancta” folyóirat 1959.)

A pozitív oldalon

Valaki túlságosan hiszékeny, csodavárásból, kíváncsiságból mindent elfogad, ami neki tetszik. (II. Vatikáni Zsinat. Lumen Gentium VII. 67.) Ne kívánjunk magunknak jelenéseket. Ez hiúság vagy felöltlen tudatlanság jele lehet.

A helyes középút

Mint láttuk, elővigyázat kell. Persze vannak jelek, amikből eleve meg lehet állapítani a hamisságot, azt, hogy nem isteni eredetről van szó. Ha kétes, komolytalan, nevetséges dolgot állít, ha engedetlenségre, ellenállásra hív fel az egyházi hatósággal szemben, ha hit- és erkölcsellenes dolgot mond.

1. Lehet, hogy a látnok, jóhiszemű tévedésben is, hozzátesz valamit olvasmányjaiból látott szentképekből, megtoldhatja a kapott üzenetet élénk fantáziájával is, beleviheti vágyait valami neki tetsző áhítatosságra vagy politikai elgondolásaira vonatkozólag. Az ördög is beleszólhat, hiszen bejuthat képzelőtehetségünkig, felgerjeszhet érzéki vágyainkat is, ellenszenvet támaszthat bennünk az áldozatok vállalásánál is.

2. A meghirdetett büntetések mindig feltételesek, akkor is, ha ez a szövegből nem tűnik ki. A büntetések megüzenése az emberek megjavítását célozza. Tehát: a Drohbotschaft is mindig Frohbotschaft, a fenyegetés is mindig örömhír, javunkat szolgálja.

3. Ha Isten vagy Szűz Mária ígéretet tesz: ha ezt vagy azt megteszed, akkor elnyered az örök üdvösséget, ez mindig feltételezi az őszinte megtérést, a bűnbánatot.

4. Jó jel: ha Isten, a szentek tiszteletére, imára, bűnbánatra, alázatra, engedelmességre, a szentségek vételére buzdít az üzenet. „Gyümölcseitekről ismeritek meg őket.” (Mt 7,16.) Jó jel a látnok testi-lelki integritása, ha szavahihető, békés természetű, kedves, alázatos, ha nem a saját dicséretét, szereplését keresi, ha háttérben kíván maradni, nem keresi, nem tűri, hogy családjá anyagi haszonhoz jusson, ha az illető maga is buzgóbb lesz a jelenés után.

A kísérő csoda jó jel, de nem feltétlenül szükséges. Igen jó jel, ha megtérések, gyónás, áldozás, lelki megnyugvás a jelenések gyümölcse, ha a jelenések helyét főként buzgó zarándokok és nem kíváncsi turisták keresik fel.

Magatartásunk az egyházi döntés után

A magánkinyilatkoztatás kivizsgálására első fokon a látomás helyének püspöke illetékes, felsőbb fokon a pápa. Ha a jelenés tartalma megegyezik hitünk tanításával, és az előbb említett pozitív jelek is javasolják a hitelességet, a püspök jóváhagyhatja a jelenést. Ebben az esetben a püspök ítéletét tiszteletben kell tartani. De a tényről illetőleg, hogy valóban Szűz Mária üzent-e ezt vagy azt, – ha komoly okom van rá, vagyis ha kellő tanulmányozás után nem látom valószínűnek a tény, fönntartással élhetek. De propagandát nem fejthetnek ki ellene, ez engedetlenség lenne. A püspök engedélye nélkül a jelenés helyén kápolnát építeni, ott misézni, nyilvános zarándoklatot odavezetni, újfajta ájtatosságot bevezetni nem szabad.

Ha a püspök nem hagyja jóvá a jelenést, ez két módon történhetik. Az első esetben kijelenti: „non constat”, vagyis a jelenés természetfeletti jellege nem igazolt. Ez történt Heroldsbachnál, Garabandálnál, San Damianonál, Montichiarinál. Ez a püspöki döntés újabb, kedvező adatok után revideálható. Tudomásom szerint eddig Róma egy esetben revideálta álláspontját, Trefontánéval kapcsolatban. A „non cons-

tat” esetében az egyházas érzés azt kívánja, hogy nyilvános zarándoklatokat ne tartsunk. Privátim mindenki mehet oda, mondhat az Egyház által jóváhagyott imát, pl. rózsafüzért, litániát.

A második eset: az Egyház ítélete negatív, vagyis tiltó. Itt természetfeletti jelenségről nem lehet szó, mert hit- és erkölcsellenes, vagy komolytalan üzenet. Ebben az esetben a hívőnek nem is szabad odamennie, nem agitálhat mellette.

A jelenések tanulmányozásáról bárki adhat ki könyvet, nem kell hozzá egyházi cenzúra. A templom előcsarnokában csak egyházilag jóváhagyott könyvet szabad árusítani. (L'Osservatore Romano. 1975. IV. 24.)

Összefoglaló statisztika

VI. Pál „Signum magnum” kezdetű körlevelében (1967. V. 24. 22–23. sz.) ezt írja: „Szilárdan és világosan áll előttünk, amit a napjainkban újra meg újra ismételt megállapítás jelent: korunkat joggal Mária korszaknak lehet nevezni, mert Urunk kegyelme révén ma a keresztény nép széles rétegeiben mélyebben megértik Szűz Mária gondviselészerű hivatását üdvösségünk történetében. Korunk Máriás korszak, napról napra világosabb, hogy az embereknek Istenhez való visszatérésének útja Márián keresztül vezet, hogy Mária bizodalmonk támasza, biztonságunk záloga és reményünk szilárd alapja.” (A. M. Weigel: Vertrau auf die Mutter. Verlag St. Gregoriushaus, Altötting. 1975. 235. o.)

A német nyelvterületen ezt a kort „Marianische Endzeit”, a franciáknál „Apokalypse Mariale”, az olaszoknál „Epoca Mariana” névvel illetik.

Nehéz a Szűzanya megjelenése számának és megjelenése helyeinek pontos adatait megadni, különösen akkor, ha az elmúlt századok jelenéseit is figyelembe vesszük. Pontosabb adataink vannak az utóbbi időkről. Így pl. 1830-tól (Párizs, Labouré Katalin) a Medjugorje-i jelenésekig, 1981-ig, Szűz Mária több helyen, összesen kb. 1000 alkalommal jelent meg a Földön, egy vagy több személynek. A Medjugorje-i jelenések napjainkban is szinte naponta ismétlődnek.

Elérhető adatok alapján (vö. Robert Ernst: Lexikon der Marienerscheinungen. Markus Verlag. Belgium. 1985.) Szűz Mária az első keresztény évezredben összesen kb. 25 helyen jelent meg. Nyssiusi Szt. Gergely már a IV. században Mária-jelenésről beszél. A második évezredben összesen kb. 600 különböző helyen jelent meg a Szűzanya. Ebből 1500-ig kb. 100 helyen, 1500-tól napjainkig kb. 500 helyen. Ebből a XIX. században 90 helyen, a XX. században 300 helyen, a legtöbbször 1945 után. Szűz Mária sokszor sírt, többször véres könnyeket hullatott. Az összes Mária-jelenések (kerekén 600) fele a XX. századra esik.

A Mária-jelenések helyéről, de nem számáról szoltunk. Számuk meghaladja a 10 000-et.

Mi ezeknek az üzeneteknek a tartalma?

Itt nem teszünk különbséget jóváhagyott és még nem jóváhagyott, de elfogadható üzenetek között. Az első évezredben: segítség, gyógyítás, kápolna-, templomépítés. A második évezredben eleinte szintén ezek szerepelnek, de hozzájön: imára, vezeklésre, rendbe való belépésre, rendalapításra való felszólítás. A XIX. században, de főképpen a XX. században, ott is a második világháború utáni időben, gyakori a büntetéssel való fenyegetés, ha az emberek nem térnek meg. Mi e két utolsó század üzenetei tartalmának közös nevezője? A világ bűnbe merült: vásárnapok és ünnepnapok, szentségek elmulasztása, káromkodás, hitetlenség, erőszak, anyagiasság, erkölcstelenség, abortusz, ... Isten ezért – a megtérés érdekében – különböző csapásokkal akarja észhez téríteni, megtéríteni az embereket.

Tehát ajánljuk fel magunkat Szűz Mária Szeplőtelen Szívének, imádkozzuk a rózsafüzért, engeszteljünk. Ezzel a csapásokat biztosan megrövidíthetjük, enyhíthetjük, és sok ember megmentését, üdvét szorgálhatjuk.

Bűnbánó, alázatos lélekkel bízunk Isten irgalmában és Szűz Mária Szeplőtelen Szívének győzelmében!

Fatima időszerűsége

II. János Pál pápa a két fatimai pástorgyermek, Francisco és Hyacinta boldoggá avatásakor (2000. V. 13.) elhatározta a 3. fatimai titok nyilvánosságra hozatalát. Ezt ugyanazon év június 26-án Sodano bíboros-államtitkár meg is tette. A még élő harmadik fatimai látnok, Lucia nővér ezt látta a harmadik titokban: „Miasszonyunk balján, egy kicsit magasabban, angyalt láttunk, bal kezében tüzes kard, amely szikrázva lángra lobbant, és úgy tűnt, fel akarná gyújtani a világot. De kialudt azzal a ragyogással érintkezve, amely Miasszonyunk feléje nyújtott jobb kezéből áradt. Az angyal jobb kezével a Földre mutatott, és erős hangon mondta: „Bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat!”

Ratzinger bíboros szerint az események, amelyekre a harmadik titok utal, amennyiben egyes történetekről van szó, ma már a múlthoz tartoznak. De a bíboros egyben kijelenti, hogy az Egyház nem rendel el semmiféle magyarázatot, szabadon hagyja, ki hogyan értelmezi a harmadik titkot.

Don Gobbi, a Máriás Papi Mozgalom alapítója és prof. Ivan Pojavnik, Szlovénia országos felelőse szerint tévedés azt állítani, hogy a harmadik titok már beteljesedett, s hogy Fatima lezárt esemény, a múlthoz tartozik.

A pápa, a püspökök, a papok, a szerzetesek és a hívek vértanúsága még előttünk van. A Szűzanya már a nyilvánosságra került második titokban beszél a jók szenvedéséről, több nemzet elpusztulásáról. A harmadik, nyilvánosságra hozott titok nem fenyeget, nem beszél katasztrófákról, büntetésekről, de nem is zárja ki ezeket. Egyszerűen nem tárja fel a jövőt. Kérdezzük: bekövetkeznek?

A Szűzanya több más jelenésnél is üzenetet hagyott számunkra; kéri, hogy imádkozzunk, engeszteljünk korunk bűnei miatt. A végtelenül szent és igazságos Isten különféle csapásokkal, megpróbáltatásokkal észhez akarja téríteni, megtéríteni, megmenteni az embereket.

A megjövendölt megpróbáltatások mindig feltételesek: ha meg nem javultok. A buzgó hívek imái, engesztelése meghozhatja a megpróbáltatások enyhítését, megrövidítését, elmaradását. Megjavul az emberiség? Megszűntek a csapások? Nagyon is aktuális még a fatimai angyal erőteljes felszólítása a bűnbánatra.

De nézzük a dolgot Isten oldaláról. Ő nem csak igazságos, hanem végtelenül irgalmas is.

A pápa szentté avatta Fausztina nővért, és Fehérvásárnapra elrendelte az Isteni Irgalmasság ünnepét.

Fausztina nővér az isteni irgalmasságról üzenetet kapott az Úr Jézustól: Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani. Ismerjük a képet: Jézus megmutatta övéinek kezét és oldalát, mindennek előtt Szívének sebhelyét, ahonnan az irgalom fakad és az emberiségre árad. Ebből a Szívből Fausztina nővér két fénysugarat lát, amely megvilágítja az egész világot, a harmadik évezred útját.

A pápa Krakkó mellett felszentelte az Irgalmasság templomát. Ebben magyar kápolna is van, a lengyel-magyar közös szentek képeivel.

A penitencia és az irgalom hozza meg Szűz Mária Szeplőtelen Szívének a győzelmét!

2002. augusztus

Dr. Erdős Mátyás
A Máriás Papi Mozgalom
magyarországi felelőse

Bevezetés

1. Bevezető gondolatok

1997. Jáki Szaniszló. VILÁG ÉS VALLÁS. 133. o.

Ma a vallásos szubjektivizmus és a csodák valóságának és hihetőségének szélesen elterjedt teológiai megvetése korában élünk.

Mialatt relatíve kevés ember szánja rá magát, hogy hitelenségét szembesítse a jó apologetikával, sokan vannak azok a hívők, akik hálásak a jó apologetikáért, hogy bizonyosságot szerezzenek hitük intellektuális tiszteletreméltóságáról.

A jelen munka alapvető célkitűzésként és módszerként „mások” szavait, gondolatait idézi. A szerkesztő csak a szükséges mértékben szólal meg a jobb megértetés érdekében.

A Bevezetésben – általában – először a Bibliából szerepelnek idevágó idézetek. Utána következnek Isten üzenetei, lehetőleg a forráshelyek megjelölésével. Harmadszorra olyan kommentárok következnek, melyek szorosan kapcsolódnak az egyes témakörökhöz, s melyek szerzői ismert szakemberek.

A jelen összeállítás 26 üzenetadás – és csak ezek! –, „mondanivalóját” csoportosítja témakörönként. A munka célját – a hívők és vezetők figyelmének felkeltését – már ennyi is bőven segíthet elérni. Az üzenetek nem adnak újabb hitanyagot, hanem az ember magatartásával, s annak következményeivel foglalkoznak. Az üzenetadások időrendi felsorolását az 1. melléklet tartalmazza. A felsorolásban nem szereplőkre vonatkozóan a szerkesztő nem mond véleményt sem mondanivalójukat, sem hitelességüket illetően. Erre talán a jelen munka kibővítésekor kerülhet a jövőben sor.

Látszólag több, nagyon hasonló mondanivalójú üzenet-idézet szerepel az összeállításban. Szempont volt az, hogy minden üzenet-forrásból szerepeljen valamennyi és különböző évekből. Ezen válogatás az összes összegyűjtött anyag felét-harmadát tartalmazza csupán.

Köszönet kell mondani mindazoknak, akiknek könyvei, tanulmányai felhasználásra kerültek „a szent cél” érdekében, azokból gondolatokat lehetett meríteni, vagy gondolatmenetüket átvéve, részleteket lehetett kiemelni. Mivel az idézetek nem tudják visszaadni az eredeti, teljes szövegek meggyőző hatását – bár a szerkesztő igyekezett a szükséges szövegösszefüggést is biztosítani –, nyomtatékosan a figyelmébe ajánlja az Olvasónak a forráshelyként megjelölt publikációk, könyvek, tanulmányok egészének többszöri elolvasását és alapos átelmélkedését.

1989. **Jézus.** VASSULA-3. 24. o.

Az idő rövid. Csodákat és jeleket adok nektek, és csodálatos jelenségekkel árasztom el az eget. Egyik figyelmeztetést küldöm a másik után. Szeretetem és irgalmam nagy jeleit adom nektek, de ti nem vagytok ennek tudatában.

Megismételve: „... , **de ti nem vagytok ennek tudatában.**”

Tehát: ha mi nem vagyunk ennek tudatában, akkor meg kell ismernünk azt, amit a mi Istenünk szeretetből közölt velünk: az ún. Mária-korszakra vonatkozó (magán)kinyilatkoztatásait, vagyis a „napi”, eligazító, személyes üzeneteit. Természetesen csak azokat, amelyek az Egyház tanításával nem ellenkeznek.

Ő elvárja azt, hogy – a mi saját érdekünkben – azokat alaposan, nyitott szívvel és elmével megismerjük. Szemünket nem hunyhatjuk be a számunkra „kellemetlen” figyelmeztetéseket olvasván.

1991. Jézus. VASSULA-5. 134. o.

Szemem letekint a Földre, mindenkit jól megvizsgál.

Ha most leszállnék, csak egy maroknyit találnék azokból, akik jeleket viselnek homlokukon.

A Mennyet azért nyitottam meg életem árán, hogy legyen a tiétek is. Kérdezlek benneteket, melyik ember ragaszkodik inkább a halálhoz, mint az élethez? Mikor akartok észhez térni? Sohasem?

Még meddig tagadjátok meg és sértitek meg a ti Felkenteteket azáltal, hogy visszautasítjátok szereteteimet?

Sok katolikus elfogadja – a vélekedésük szerint – nagyon is hihető magánkinyilatkoztatásokat, de sokan vannak, akik ezeknek „alapállásban” ellene mondanak. Sok olyan híradás, könyv jelenik meg, mely az üzenetekkel foglalkozik; tehát sok hívő tud és olvas ezekről. A hívek nagy számban, öntevékenyen, „lelkivezetés” nélkül is erőteljesen érdeklődnek ezek iránt. Nem szabad elfelejteni, hogy nagyon sok gondolkodni tudó, sőt magasan képzett világi hívő van ma már, akik nemcsak használni akarják, de használni is tudják a megszerzett értelmi és tudásbeli képességeiket ezen a téren. Nemcsak gondolkodni akarnak, hanem erős tanúságtevésre is képesek és hajlandók. Általános meggyőződés szerint a „laikusokat” félretelőlő, vagy éppen lenéző egyházi magatartás nem egészséges, de nagyonis veszélyes; csöndes lázadásra vezető állapot. Mindenképpen együtt kellene működniük a papságnak és a világi hívőknek a magánkinyilatkoztatások „kényes” problémakörének a megismerésében, a félreértések tisztázásában, az ellentmondások feloldásában, a hitelességük „valószínűségének” elfogadtatásában és a megérlelt üzenetek terjesztésében. Ezt elősegítendő készült el ez a munka, amely 26 magánkinyilatkoztatást tartalmazó 44 könyv/kötet tartalmának apologetikus – kritikus hangvételű – téma-feldolgozása.

1990. Paul Josef Cordes. A LELKET KI NE OLTÁSÁTK! 27–28. o.

Az individuális én-Te Isten-kapcsolat a hívő lét archimedesi pontjának látszik, mely nem megkérdőjelezhető. Az „Isten és a lélek” elve alapján folytatott hitélet elválik a tradíciótól, és lemondhat az egyházi „hivatal” emberi közvetítéséről. A társadalom iránti érdeklődés és felelősség háttérbe szorul; mert akit Isten megragadott, az ebben az Isten *általi* megragadottságában úgy érzi, elég önmagának.

Ezért van, hogy az Egyház nagy óvatossággal jár el mindazokkal szemben, akik Isten magánkinyilatkoztatásaira hivatkoznak. És csak vonakodva foglalkozik ezzel a jelenséggel.

A XIII. század óta a misztika áramlatai figyelemre méltóan gyarapodtak. (...) Bizonyára már jóval korábban szembe lehetett volna nézni ezzel az áramlattal. **Az Egyháznak elvileg nyilván lehetősége lett volna arra, hogy elismerje a hitélet egyéni útját, és magáévá tegye az úgynevezett „devotio moderna” gyakorlatát. De mindezen Isten-keresők esetében hosszú időn át csupán a problémákat látták:** az Egyház – mint közösség – veszélyeztetését, és az Egyház – mint intézmény – iránti érdektelenséget.

Loyolai Szent Ignácban Isten olyan férfiút készített fel, akinek az lett a feladata, hogy hivatalos utat nyisson az Egyházban a tapasztalatnak, hogy **Isten maga vezetheti az embert, hogy Isten Lelke nem kizárólag az egyházi közösséget használja fel arra, hogy kinyilvánítsa akaratát, hanem az egyes hívek szívében is felfoghatóvá, érzékelhetővé teheti irányítását.** „A zarándok beszámolója”-ban Ignác feljegyzi az elutasítást és „kiutasítást”, amit emiatt el kellett szenvednie. Csak gyanúsítgatások és ellenségeskedés árán sikerült megnyitnia a hit elmélyítésének új forrásait az Egyház számára.

A jelen összeállítás a Szentháromság személyei, a Szűzanya és néhány esetben az angyalok által adott – végül is egy-forrású, vagyis tulajdonképpen, minden esetben, közvetlenül vagy közvetve, Isten által adott üzenetek – tematikus bemutatása. Korunk sok problémájának és az ún. Mária korszak vég-

kifejletének, sőt az utána következő idők várható kialakulásának összegezése és bemutatása – az Isten „szemén” keresztül nézve – a tartalomjegyzékből jól kiolvasható.

Nem helyeselhető módszer az, amikor az egyes üzeneteket, sőt azoknak egyes részeit vizsgálgatnánk csak, és „kritikus” szemmel bírálgatnánk az alig vagy félig „megemésztett” részleteket, s főleg, ha túl rövid ismerkedés után jelentenénk ki elutasító véleményt. Az a becsületes és szakszerű vizsgálódás, ha a szóban forgó **26 üzenetadás együttes** mondanivalóját igyekszünk megismerni, meghatározni és elfogadását meggondolni. A szerkesztő tapasztalata szerint az egyszeri, talán túl gyors „áttanulmányozás” nem is elegendő a megértéshez; szükséges a többszöri. Minél többször olvassa el és gondolja át a véleményt kialakítani akaró, annál jobban és mélyebben fogja fel az isteni mondanivalót.

Alázatos, csendben maradó szívvel és értelemmel megérteni, elfogadni és megvalósítani az abban értésünkre adott isteni gondolatokat, kívánságokat – ez a helyes magatartás.

E munka alapvető célja volt összegyűjteni Isten üzeneteit, melyek különböző időben hangzottak el „napi eligazításként” a VI. Pál pápa által Mária-korszaknak nevezett időszakra (1830–200?) vonatkozóan. Mindegyikük „ugyanúgy” és „ugyanazt” mondja el a világ és benne az Egyház állapotának komolyságáról, de tartalmazznak olyan külön üzenetrészt is, mely másoknál nem szerepel. **Ezek az üzenetek azonban nem hogy nem mondanak ellen egymásnak – ami Isten szava esetében természetes is! –, hanem egymást erősítik.** Ezt a tapasztalatot támasztja alá az a választott gyakorlat is, hogy nem csak egy-egy üzenetből lettek témaként kivéve időrendben a szemelvények, hanem 26-ból. Tehát nem lehet az összeállítás szemére vetni a rész-tájékozottságot, vagy a félretájékoztatási szándékot. Ez már csak azért sem lenne lehetséges, mert a megadott könyvekből vett idézetek pontos lelőhelye az idézetek elején minden esetben fel lett tüntetve, s így bárki által, bármikor, könnyen ellenőrizhető az idézés pontossága és teljessége. De ennek alapján az is bizonyítható és leellenőrizhető, hogy a szóban forgó üzenetkből valóban minden lényeges rész szerepel az összeállításban.

Nem volt cél az ún. általános hitéleti témakörök idevétele, melyek az Egyház napi tanításának is részei: ima, rózsafüzér, bűnbánat, Eucharisztia, vezeklés, életfelajánlás, stb.

Az üzeneteket eredeti nyelven leíró, ill. megfogalmazó személyek és könyvkiadók, valamint a magyarra fordítók és a magyar kiadók jóhiszeműségét, Isten szava iránti tiszteletét és kellő körültekintését feltételező és elfogadó magatartásuk miatt is autentikusnak ismeri el az 1. mellékletben felsorolt – és jelenleg csak ezeket a – magánkinyilatkoztatásokat a jelen összeállítás, melynek elkészítésekor határozott alapelv volt az, hogy az autentikus, isteni üzenetek szóról-szóra legyenek idézve, és csak azok; tehát emberi kommentálás nélkül. Ezen utóbbiak külön lettek választva és feldolgozva, de csak azok a megnyilatkozások, melyek leírói szoros kapcsolatban voltak az üzenet-közvetítővel, vagy nemzetközi hírű személyek, kiknek véleményét érdemes megismerni.

A szóban forgó üzeneteket tartalmazó könyvek legtöbbje idegen nyelvből magyarra fordított, sok esetben hallgatólagos, vagy nyílt egyházi hozzájárulással, ismert katolikus könyvkiadók által forgalmazottak. Egyesek még ma is megvásárolhatók a katolikus könyvárúhelyeken. Jónéhányukat már több kiadásban is megjelentették, és – egyeseket 20, vagy még több – nyelvre is lefordították.

A jelen összeállítás nem könyvismertető sorozata, hanem csak egy tematikus, apologetikus célú részfeldolgozás, mely csupán elősegíti a sürgetően gyors tájékozódást. Nem pótolhatja azonban az eredeti művek teljes anyagának megismerését, többszöri és elmélyült elolvasását. Az volt a cél, hogy tájékozottsunk minél több bizonytalankodó, eltévedt, félretájékoztató, sőt félrevezető, az igazságot, az Isten – mai időkben adott, ill. mai időkre szóló – üzeneteit is igénylő lelket. Ehhez készült el ez az eligazító, a Szentírást természetesen nem helyettesítő, de azon alapuló üzenetek hatékony és színvonalas terjesztésének megalapozását elősegítő munka.

„Bárcsak megnyerné vállalkozásunk Isten, a mi Uruk tetszését, **hiszen ez az Ő ügye...**”

(*Loyolai Szent Ignác egyik leveléből*)

Végezetül egy alapvető megjegyzés: Az üzenetek nagyon sok, sőt túl sok elgondolkodtató, „vészes” közlést tartalmaznak. Ezért az alábbiakkal kell ezen összeállítás alapvető, **nem pesszimista, a büntetést nem mindenáron váró** szemléletét a félreértések vagy félremagyarázások elkerülése érdekében figyelembevenni:

1983. Farkasfalvy Dénes. A RÓMAI LEVÉL. 167. o.

A világban való „rossz” – a bűn – mibennünk is megtalálja talaját, maradványait, a visszaesésre való hajlamot. Pál tehát így folytatja: „hanem alakuljatok át”. Most is, egy bűnnek hódoló világ rosszindulatával szemben, Pál a jónak, tehát a megbocsátásnak és szeretetnek önmagunkban és saját közösségünkben való megvalósítását tűzi ki célul. Ami minket a világtól elválaszt, kiemel, „jó”-vá tesz, az az Isten ingyenesen kapott és hitben elfogadott irgalma. Ha ez a hit bennünk él, akkor **a bűnei közt vergődő emberiséggel szemben nem az ítélet és bosszú, a keserűség vagy átok érzelmeit tápláljuk, hanem egyesülünk az ítéletét még halasztó és bűnbánatra alkalmat adó Isten szeretetével. A bosszúálló, rosszat rosszal viszonzó keresztény saját magával kerül szembe, amikor az ítélet kezdeményezését Isten kezéből kiragadja. „Enyém a bosszú, én majd megfizetek”, mondja az Úr.**

2. Előrejelzések a XX. századra

1634. ← 1999. Michael H. Brown. LÉGY TE IS IMAHARCOS!266. o.

Mennyire igaza volt a Szűzanyának **Quitóban, 1634**-ben, amikor Jesus Torresről nevezett Anne anyáknak azt mondta **egy látomásban – amit az Egyház jóváhagyott** –, hogy „erkölcsi felfordulás” lesz a **XX.** században, és a „szabadosság olyan mérvű lesz, hogy már nem lesznek szűzi lelkek.” (278–279. o.)

A Szűzanya az Egyház által jóváhagyott **ecuadori {quitói} jelenésben, 1634**-ben, arra figyelmeztetett, hogy a **XIX.** és a **XX.** század az eretnokség és az erkölcsi zűrzavar kora lesz. Maroknyi hithű ember marad csak, hogy harcoljon „a tisztátalanság lelkeivel, amely szennyes áradatként fogja elárasztani az utcákat, a tereket és a nyilvános helyeket.” Papi hivatások vesznek el, apácák hagyják ott közösségüket és a hívők kimondhatatlan szenvedéseket fognak kiállni. Sötétség ereszkedik az Egyházra, és a **Sátán** hatalmat nyer a hitetlenek, különösen a gazdagok felett, akik olyan önzővé válnak, hogy megtagadják a növekvő gonosz elleni harc anyagi támogatását.

„A **Sátán** átveszi a hatalmat a Földön a hitetlen ember tévedése által, aki fekete felhőként fogja el-sötétíteni a Szent Fiam Legszentebb Szívének szentelt világ egét. Ennek a világnak, mivel utat engedett mindenféle gonoszságnak, sokfajta büntetésen kell keresztülmennie: katasztrófákon, éhínségeken, háborúkon, hitehagyáson és számtalan lélek elvesztésén. Rettenetes háború jön, amelyben papok és istenfélők vére fog folyni, s ez fogja szétkergetni az Egyház szabadságának ragyogó hajnalát beárnyékoló fekete felhőket.”

„Az az éjszaka olyan szörnyű lesz, hogy úgy tűnik, a gonoszság győzedelmeskedik. Akkor jön el az én időm: Meghökkenő módon fogom eltiporni a **Sátán** büszkeségét. Talpam alá vetem őt, és a pokol mélységébe láncolom, s így végre megszabadul kegyetlen zsarnokságától az Egyház és a világ.”

1824. ← 1936. Látnok. EMMERICH-1. 215–216. o.

Hallottam, hogy Lucifer (ha nem tévedek) ötven vagy hatvan évvel a Kr. u. 2000. év előtt egy időre ismét szabadon lesz bocsátva. Sok más számadatot elfelejtettem. Több más elkárhozottat még előbb szabadon fognak engedni az emberek büntetésére és kísértésére. Napjainkban, úgy vélem, megtörtént néhányuknak szabadon bocsátása, másoké a mi időnk után fog bekövetkezni.

1984. Szűzanya. MÁRIÁS PAPI MOZGALOM-1. 496–497. o.

Ezekben az **üzenetekben** tervemet is felfedem előttek csendes előkészületében, fájdalmas megvalósulásában és diadalmas beteljesedésében.

Most érkeztek a tisztulás legfájdalmasabb és legvéresebb szakaszához, ami ezekben az években fog végbemenni, még mielőtt **Szeplőtelen Szívem diadala Jézus dicsőséges uralmának eljövételében** bekövetkezne.

Olyan terv ez, amely felöleli ezt a századot.

Mintegy **prófétikus üzenetként** előrevetítettem 1917-ben, Fatimában, amikor a „Napba öltözött Asszony” és a „vörös Sárkány” közti küzdelem nyilvánvalóvá vált. Előrevetítettem azt, hogy **az egész század folyamán fog tartani, mint Istennek szóló kevély kihívás Ellenfelem részéről. Ő biztosnak vélte, hogy lerombolja az Egyházat, és az egész emberiséget Isten egyetemes visszautasítására vezeti.**

Az Úr ezt az időszakot adta számára, de végül a „vörös Sárkány” kevélységét megtöri és legyőzi az alázat, a kicsinység és égi Édesanyátok, a „Napba öltözött Asszony” ereje, aki most gyűjti össze kis gyermekeit harcrakész seregében.

Rendkívül sajnálatos, hogy XIII. Leó pápa nem írta le pontosan az 1884. október 13-i látomását, és így kénytelenek vagyunk a három helyről vett, az egyes mellékes részleteiben nem azonosan közölt leírásokból rekonstruálni a megtörténteket.

1884. ← 1991. Dr. Török József. SZÁZADUNK PÁPÁI. XIII. LEÓ PÁPA. 26–28. o.

Hatalmas munkásságának egyik ösztönzője lehetett **az a magánkinyilatkoztatás, amiről ő maga igyekezett hallgatni, és élete során környezete sem beszélt.** Az egyházi tanítás szerint a magánkinyilatkoztatás, még ha egy pápa kapja, akkor sem ad hozzá semmi újat a hitletéteményhez; következésképpen el is lehet utasítani. A tisztelet, és az elmúlt évszázad, s különösen a két világháború sok-sok keserű tapasztalata mégis azt sugallja, hogy érdemes megismerni XIII. Leó rendkívüli élményét. A Vatikán egyik kápolnájában **1884. október 13-án** a pápa szentmisét mondott, majd a mise végén, már éppen távozni készült, amikor hirtelen megállt az oltár lépcsője előtt. Nagyjából tíz percig úgy állt ott, mintha önkívületbe esett volna, arca hamuszürkévé változott. Miután fölcsozdott a sajátos állapotából, a jelenlévőkhöz nem szólt semmit, hanem rögtön dolgozószobájába sietett. Ott íróasztalhoz ülve megfogalmazta azt a híres, Szent Mihály arkangyalhoz intézett imádságot, amelyet **a liturgikus reformig minden csendes mise végén, minden pap térden állva elimádkozott.**

Amikor a pápát bizalmasai a történeletről kérdezték, csak annyit volt hajlandó elárulni, hogy két hang – egyik jóságos, másik gonoszszággal telített – között szóváltást hallott, amelyet a sátánian gonosz hang így kezdett: **„Képes vagyok Egyházadat elpusztítani!”**

1884. ← 1994. Don Gabriele Amorth: EGY ÖRDÖGÜZŐ TAPASZTALATAI. 38–41. o.

Sokan emlékezhetnek még közülünk arra, hogy a II. Vatikáni Zsinat által bevetett liturgikus reform előtt a misét celebráló pap és a hívek minden egyes csendes szentmise után letérdeltek, és elmondtak egy imádságot a Szűzanyához és egy másikat Szent Mihály arkangyalhoz. Ez utóbbinak hadd idézzük fel a szövegét, hiszen szép ez az imádság és mindenki haszonnal imádkozhatja:

*„Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket a küzdelemben, a **Sátán** gonosz kísértései ellen légy oltalmunk! Esedezve kérjük: Parancsoljon neki az Isten! Te pedig, mennyei seregek vezére, a Sátánt és a többi gonosz szellemet, kik a lelkek vesztére körüljárnak a világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére!”*

Hogyan született ez az imádság? Az *Ephemerides Liturgicae* c. folyóirat 1955. évi számának 58–59. lapjáról idézem:

P. Domenico Pechenino így ír erről: „Nem emlékszem, pontosan melyik évben történt. Egy reggel Őzsentsége XIII. Leó pápa szentmisét mondott, és utána egy másikon is részt vett hálaadásképpen, szokásához híven. Egyszer csak azt látták a jelenlevők, hogy hirtelen felemeli a fejét, és merően néz valamit a misét mondó pap feje fölött. Úgy nézte, hogy szempillája sem rebbent, pillantásában ijedség és csodálkozás látszott, arczíne és arckifejezése elváltozott. Valami furcsa esemény ment benne végbe.

Végül, mintegy magához térvén, gyengéd, de energikus kézmozdulatot tett, majd felkelt. Látták, hogy elindul a dolgozószobája felé. Kísérete aggódva, feszülten ment utána, hogy érdeklődjön tőle: *Szentatya, talán nincsen jól? Szüksége van valamire?*

De ő azt felelte: *Semmi, semmi.*

Egy félóra múltán hívatta a Szerartások Kongregációjának titkárát, és egy lapot nyújtott át neki, meghagyva, hogy nyomtassák ki, ami rajta áll, és juttassák el a világ valamennyi megyéspüspökének. Hogy mit tartalmazott az a lap? Azt az imádságot, amelyet a csendes szentmise végeztével, a hívekkel együtt, Máriához mondunk, valamint azt a lángoló könyörgést a mennyei seregek fejedelméhez, amelyben kérjük az Urat, hogy űzze vissza a Sátánt a pokolba.

Ebben az iratban az is benne állt, hogy ezt az imádságot térdén állva kell elimádkozni. A fentiek, amint azt a *La settimana del clero* (Papi hetilap) c. folyóirat is közölte az 1947. március 30-ai számában, nem hivatkoznak semmilyen forrásra, ahonnan a történetet merítették.

Ellenőrizhető viszont az a szokatlan mód, ahogyan 1886-ban a megyéspüspökökön keresztül elrendelték az imádság elmondását. P. Pechenino beszámolóját megerősíti Nasalli Rocca bíboros hitelt érdemlő tanúságtétele is, aki 1946-ban, Bolognában közreadott nagybőjti pásztorlevelében így vall erről:

„XIII. Leó maga írta ezt az imát. Annak a kifejezésnek, miszerint (az ördögök) *a lelkek vesztére körüljárnak a világban*, történelmi magyarázata van, amelyet többször is elbeszélt nekünk a Szentatya személyi titkára, monsignor Rinaldo Angeli.

XIII. Leó valóban látta, hogy a pokol szellemei az örök város (Róma) felett gyülekeznek. E tapasztalatból származott ez a könyörgés, amelyet az egész Egyházzal el akart imádkoztatni. Ezt az imát hatalmas, zengő hangon mondta ő maga mindig: többször is hallhattuk a vatikáni bazilikában.

És ez még nem minden, hiszen sajátkezűleg írt egy exorcizmust (ördögűző imát) is, amelyet a Római Szerartások könyve tartalmaz (az 1954-es kiadás XII. kötete III. fejezetében, a 863. és az ezt követő oldalakon). Azt ajánlotta a püspököknek és papoknak, hogy mondják el gyakran ezt az imát egyházmegyéjükben, illetve plébániájukon. Ő maga igen gyakran elmondta a nap folyamán.”

Érdekes észrevennünk egy másik tény is, amely tovább növelheti a csendes misék után egykor elmondott imádság értékét. XI. Pius pápa kívánsága az volt, hogy ezekben az imádságokban különösképpen **Oroszorszáért** könyörögjenek (1930. június 30-ai allokúció).

Ebben a beszédében, miután felhívta a hívek figyelmét az **Oroszorszáért** végzendő imádságra Szent József pátriárka ünnepe alkalmából (1930. március 19.) és beszélt az oroszországi vallásüldözésről, a következőkkel zárta mondandóját:

„Azért, hogy mindenki különösebb fáradtság és kényelmetlenség nélkül bekapcsolódhasson e szent keresztsháborúba, elrendeljük, hogy azt az imádságot, amelyet boldogemlékezetű elődünk, XIII. Leó pápa rendelt elmondani a papoknak és híveknek a csendes szentmise után, e különös intencióra, vagyis **Oroszorszáért** végezzék. Erről a püspökök, a világi és szerzetes papság tájékoztassák a népet és mindazokat, akik jelen vannak a szent áldozaton, és ne mulasszák el a fentieket gyakran emlékezetükbe idézni.” (Civiltà Cattolica, 1930. III. kötet.)

Mint láthatjuk, a **Sátán** borzasztó jelenlétére világosan figyelmeztettek a pápák, XI. Pius intenciója pedig szíven találta azokat a hamis tanokat, amelyek a mi századunkban terjedtek el, és amelyek a mai napig mérgezik nemcsak a népet, hanem egyes teológusok szívét is.

Ha azután XI. Pius rendelkezéseit nem tartották be, ez azoknak a vétke, akikre a végrehajtást rábízták. E rendelkezések mindenestre tökéletesen kiegészítették azokat a karizmatikus eseményeket,

amelyeket az Úr Fatimában az emberiségnek ajándékozott, bár ezektől teljesen független volt. Akkor Fatima ismeretlen volt még a világ előtt.

1884. ← 1997. Ralph Martin. MIT MOND A LÉLEK. 30. o.

Ezek közé tartoznak azok a beszámolók, melyek XIII. Leó pápa látomásáról szólnak, melyben épp e {XX.} század kezdete előtt nem sokkal részesült. A történetet a pápa több bizalmas embere, elsősorban a hozzá közelálló bíborosok hagyták ránk. Míg a beszámolók egyes részletei eltérnek, a lényeg egyértelmű és minden beszámolóban azonos. Egyszer, amikor a Vatikánban éppen valamely liturgikus esemény befejezésénél tartott a XIX. század végén, XIII. Leó pápa hirtelen egy pontra szögezve tekintetét, megmerevedett. Később közeli munkatársainak elmesélte élményét. Az Úr megengedte neki, hogy fültanúja legyen a **Sátán** és az Úr között zajló beszélgetésnek. A párbeszéd Jób könyvének arra a részletére emlékeztetett, amelyben a **Sátán** és az Úr Jób megkísértéséről tárgyal. **A Sátán kijelentette, hogy ha elegendő hatalma lenne, és elegendő idő állna rendelkezésére, képes lenne elpusztítani az Egyházat. Isten megengedte a Sátánnak, hogy a huszadik század nagyobbik részével rendelkezzen, vagyis ezt az időszakot kapta a Sátán arra, hogy különleges próbatételnek és kísértésnek vessen alá az Egyházat.** Azt követően viszont hatalma ismét korlátozva lesz. Ennek a látomásnak köszönhető aztán, hogy XIII. Leó pápa elrendelte egy Szent Mihály arkangyalhoz intézett különleges könyörgés elmondását minden egyes csendes szentmise végén, az egész világon. **Ez a gyakorlat a II. Vatikáni Zsinatig fennállt.**

{Lábjegyzet:

– Paci, Stefano M.: „Leo XIII's Diabolical Vision”, 30 Days, 1990. december, 52–53. o.

– Lásd még: Nicola, John J.: Diabolical Possession and Exorcism, Rockfort, Illinois, Tan Books, 1974, 151. o.}

1997. Szűzanya. MÁRIÁS PAPI MOZGALOM-2. 109. o.

Most befejeződő századotok az Ellenfelemnek adott erős hatalom jelét viseli.

1893. ← 1927. Prohászka Ottokár ÖSSZEGYÜJTÖTT MUNKÁI-XII. 234. o.

A társadalom érzi, hogy nagy rázkódtatások előestéjén áll... egy borongós vigíliát virraszt, melynek nincsenek csillagai, hanem a hideg, nedves éjben néha megrendül a talaj egész mélyesmélyig. **E végzetes, sejtelmes, ijesztő állapotnak oka a társadalom aposztáziája a kereszténységtől minden téren:** az állam, – a család, – a közélet, – s a gazdaság terén.

S mit vonjon maga után az aposztázia rémes csillagzata? Az európai civilizáció bukását, ha a pápának e katasztrófát a keresztény elvek diadalrajutása által meggátolni nem sikerülend.

1997. Joseph Ratzinger (és Josef Seewald). A FÖLD SÓJA. 180. o.

Kérdező: Térjünk vissza az első kérdéshez: a világ – a 20. század „sátáni requiemjeként” meghatározott – állapotának nem kell-e megrendítenie minket?

Ratzinger: Amit mi, keresztények, tudunk, az az, hogy a világ mégiscsak Isten kezében van. Ha az ember el is szakad Tőle és a vesztébe rohan, a világ végén Ő ujjá fog teremteni. Mi pedig a Belé vetett hitben azért fáradozunk, hogy az ember ne szakadjon el Tőle, s így, amennyire képesek vagyunk rá, a világ, mint az Ő teremtménye és az ember, mint az Ő teremtménye újra élni tudjon.

De a pesszimista diagnózis is lehetséges. **Tudniillik, hogy éppen Isten távolléte** – Metz egy figyelemre méltó megfogalmazásban „Isten-kρίζisről” beszélt – **oly erős, hogy az ember erkölcsi örvénybe kerül, és a világ pusztulása, apokalipszis, világvég áll előttünk. Ezzel is számolni kell. Az apokaliptikus diagnózis nem zárható ki, de változatlanul érvényben marad, hogy Isten megőrzi azokat, akik keresik Őt;** végső soron a szeretet hatalmasabb a gyűlöletnél.

3. Közömbös-e az Isten?

A rossz istenkép

1986. André Frossard. NE FÉLJETEK. 41. o.

Úgy tűnik, még a meggyőződéses keresztények is ma az evangéliumból azt látják meg, ami a szociális előrehaladást segíti, és az ő személyes szabadságukat biztosítja.

Egyre jobban terjed közöttük a vélemény, hogy kár Istenről beszélnünk, hiszen megismerhetetlen. És ha Róla nem beszélhetünk, akkor Vele sem beszélgethetünk.

1997. Ralph Martin. MIT MOND A LÉLEK.

193–194. o.

Mindannyian hajlamosak vagyunk arra, hogy Istent elsősorban mint valamely személytelen elvet, erőt, törvényt vagy hatalmat képzeljük el.

Még ha személynek fogadjuk is el, akkor is hajlamosak vagyunk úgy gondolni rá, mint aki tőlünk távol, kívül áll, és igazából nem fordít ránk figyelmet, nem törődik egy olyan jelentéktelen valakivel, mint mi.

Ezért szükséges, hogy állandóan mélyítsük és megújítsuk Isten hihetetlenül személyes természetének és annak a kapcsolatnak megértését, megtapasztalását, amelyet velünk szándékozik kialakítani. Csak ha mélyebben adjuk át magunkat az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, csak akkor töltheti be hivatását az Egyház, csak akkor működhetünk közre barátként és nem pusztán szolgaként abban a tervben, melyet Isten az új évezred küszöbén visz véghez.

261. o.

Az Egyház szóhasználatából és tudatából kiveszett az Atya együttérzésének, könyörületének témája; teljesen megfélelgettünk róla. A mindenkori kultúrához való igazodás általános érvényű és feltartóztatlan folyamata következtében az Isten szenvedéséről kialakított bibliai kép áldozatul esett az Isten érzéketlenségét valló görög elképzelésnek.

Hozzájárult ehhez, hogy egyes szerzetesi közösségekben az érzéketlenség (apatheia) vált a legfőbb aszkétikus ideállá, a szentség csúcsává, és következőképpen ennek abszolút tökéletes fokát Istennek tulajdonították.

Fokozatosan így nyert teret a teológiában az ontologikus metafizika, és azután lassan kiszorította a biblikus gondolkodásmódot.

Ennek közvetlen következményeként **a hagyományban gyökeret vert a jellemzően görög elképzelés egy mozdulatlan és közömbös Istenről, a Niceai és Konstantinápolyi Zsinat minden ellentétes igyekezete ellenére.**

(Walter Kasper bíboros, Jesus der Christus, III, 1, 2, Mainz, 1974).

És ezzel szemben mi az igazság?

„Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, amit nem tettem meg velem?” (Iz 5,4.)

„Mert ezt mondja az Úr, aki az eget teremtette, ő, az Isten, aki megalkotta és létrehozta, s fenn is tartja a földet, mert nem a zűrzavarnak teremtette, hanem hogy lakjanak rajta: „Én vagyok az Úr és nin-

csen más. **Nem titokban beszéltem, nem valami sötét zugában a földnek.** Nem azt mondtam Jákob nemzetiségének: A zűrzavarban keressetek!

Én, az Úr, nyíltan szólok hozzátok, és az igazat hirdetem nektek.” (Iz 45,18–19)

„Gyertek ide és halljátok: **Kezdetől fogva sose mondtam nektek semmit titokban, és amíg ezek teljesebbé nem mennek: ott vagyok.**” (Iz 49,16)

„S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.” (Mt 28,20)

„Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene vagyok! **Tehát nem a halottak Istene, hanem az élőké.**” (Mk 12,26–27)

„**Hát az Isten nem szolgáltat igazságot választottjainak, akik éjjel-nappal hozzá folyamodnak? Megvárhatja őket?** Mondom nektek, hamarosan igazságot szolgáltat nekik. Csak az a kérdés, hogy amikor az Emberfia eljön, talál-e hitet a földön?” (Lk 18,7–8)

„**Nem hagyalak árván benneteket, hanem visszajövök hozzátok.**” (Jn 14,18)

1964. Jézus. SAVOYEN-1. 27. o.

Mily sok Nekem szentelt lélek élne Velem bizalmas kapcsolatban, ha felhagynának azzal, hogy egy láthatatlan, elvont, távoli Istennek képzeljenek Engem.

1965. „DEI VERBUM”

2. o. – (A kinyilatkoztatás természete)

Jóságában és bölcsességében az Isten úgy határozott, hogy kinyilatkoztatja önmagát, és tudunkra adja akaratának szent titkát (vö. Ef 1,9), melynek alapján Jézus Krisztus, a megtestesült Ige által a Szentlélekben az Atyához járulnak az emberek, és az isteni természetben részesülnek (vö. Ef 2,18; 2 Pt 1,4). Ebben a kinyilatkoztatásban a láthatatlan Isten (vö. Kol 1,15; 1 Tim 1,17) lángoló szeretetének gazdagságából **mint barátaihoz szól az emberekhez** (vö. Kiv 33,11; Jn 15,14–15), **társalog velük** (vö. Bár 3,38), hogy őket meghívja és befogadja a saját közösségébe.

8. o. – (A szenthagyomány)

Így az Isten, aki a múltban beszélt, szünet nélkül beszélget szeretett Fiának jegyesével; a Szentlélek pedig, aki által az Egyházban, és az Egyház által a világban fölhangzik az Evangélium élő szava, elvezeti a hívőket a teljes igazságra, és az Ő műve, hogy Krisztus igéje elevenen él bennük (vö. Kol 3,16).

1994. „TERTIO MILLENIO ADVENIENTE”

7. o. **Jézus Krisztusban Isten nemcsak megszólítja az embert, hanem keresi is. Isten Fiának Megtestesülése a bizonyága annak, hogy Isten keresi az embert.** Erről a keresésről Jézus úgy beszél, mint az elveszett bárány **megkereséséről** (vö. Lk 15,1–7). Olyan **keresés**, mely Isten mélységeiből fakad, és csúcspontja az Ige Megtestesülése. **Isten azért keresi** a maga képére és hasonlóságára teremtett embert, mert az Igében örökké szereti, és Krisztusban föl akarja emelni a fogadott fiú méltóságára. **Isten tehát keresi az embert**, akit egészen másként tekint a sajátjának, mint az összes többi teremtményt; különlegesen tulajdona. Az ember Istené a szeretet kiválasztása alapján: Isten atyai szívének szeretetétől indítva **keresi az embert**. De miért **keresi** őt? Mert az ember eltávolodott Tőle, miként Ádám elrejtőzött a földi paradicsom fáinak közé (vö. Ter 3,8–10). Isten ellensége letérite az embert útjáról (vö. 3,13). A **Sátán** rászedte őt, amikor meggyőzte, hogy a saját istene legyen és megismerheti – mint Isten – a jót és a rosszat, az isteni akarat ellenére saját kénye-kedve szerint

kormányozva a világot. Amikor Isten a Fiú által keresi az embert, arra akarja rávezetni, hogy hagyja el a rossz útját, melyen egyre inkább eltávolodik Tőle. „Letéríteni” erről az útról azt jelenti, hogy megérteti az emberrel, hogy tévúton van; azt jelenti, legyőzni az emberi történelemben jelenlévő rosszat.

1987. Jézus. VASSULA-1. 110. o.

Azért jövök, hogy megkeresselek benneteket. Azért jövök, hogy felkutassam elveszett juhaimat. Jó pásztorként tétlenül néztem, és maradjak közömbös, amikor elvesztek?

1988. Jézus. VASSULA-2. 219. o.

Emlékezz arra, hogy senkire sincs szükségem, elég vagyok önmagamban ahhoz, hogy befejezzem műveimet. **Műveimet mégis szívesen megosztom teremtéssel.**

1989. Jézus. VASSULA-3. 108–109. o.

Úgy ismertessetek meg az emberiséggel, ahogyan tanítottalak benneteket: **a szeretet és az irgalom Istene vagyok.** Nem nehéz engem megérteni. Senkit sem hajszolok halálra. Értsétek meg, hogy méltányosan adok és kérek. Sohasem kérek a lélektől többet, mint amennyit adni képes. Mindenkitől csak a szeretet csekély viszonzását kérem, egy mosolyt, egy gondolatot, egy kedves szót. Egyetlen szívből jövő szót úgy fogadnék, mint millió imát. Gondoljátok meg, mit jelent ez! Már egy egyszerű gondolatot is úgy fogadok, mint komoly értéket. **Felfoghatatlanul szeretek minden lelket! Gyengéd és szelíd Isten vagyok, jóságos vagyok ivadékaimhoz.**

Egyháznak árt az, aki úgy mutat be ivadékaimnak, hogy követelőző és könnyen haragvó Isten vagyok. Türelmes vagyok, és késedelmes a haragban, de gyorsan megbocsátok, és gyorsan felejték. Senki ne mondja, hogy csak a szentéletű emberekkel törődöm! Engem úgy ismernek, hogy megkeresem a beteget és az elesettet. Elesettségük vonz engem, és mivel ők képtelenek engem elérni, még inkább égek a vágytól, hogy magamhoz emeljem, és Szívemre szorítsam őket. Jézus vagyok, és Jézus Szabadítót jelent. **Azért jövök, hogy megszabadítsalak, és nem azért, hogy elítéljelek benneteket.**

1977. Horváth Tibor SJ. A KINYILATKOZTATÁS KRITIKÁJA. (TEOLÓGIAI KISKÖNYVTÁR)

56. o.

Általában minden vallás az ember kezdeményezésére építve próbálja az önmagában közömbös istent vagy isteni erőt saját érdekeinek szolgálatába állítani. **Ezzel szemben az ószövetségi és újszövetségi hit szerint Isten fáradhatatlanul keresi az embert,** hogy isteni szeretetére megnyerje. **A kereszténység szerint nem az ember találja meg Istent az Égben (...), hanem inkább Isten keresi az embert a Földön.**

77. o.

Így az Emberfia – az Ószövetséget záró és az Újszövetséget bevezető – szimbóluma annak a hitnek, hogy **Isten keresi az embert,** hogy vele együtt legyen, és őt jelenlétével boldogítsa. Istennek az **embert kereső** és boldogságát az emberrel közölni akaró szeretete az a horizont, amelyben Jézus, az újszövetségi Emberfia, mint **az embert kereső és az emberekkel együtt élni akaró Isten** szeretetének megtestesülése felismerhető.

1990. Paul Josef Cordes. A LELKET KI NE OLTÁSOK! 85. o.

A keresztények hisznek abban, hogy **Isten** megmutatkozott, **megmutatkozik a történelemben.** Isten üdvörtörténeti tetteiről beszélnek a századokon keresztül azért, hogy a korábbi idők csodáit hirdessék, de azért is, mert az elmúlt események irányt mutatnak korunk számára is. **Mert Isten „nem a holtak Istene, hanem az élőké”** (Mk 12,27): Aki a múltban cselekedett, **ma ugyanúgy velünk van.**

1994. II. János Pál (és Vittorio Messori). ÁTLÉPNI A REMÉNY KÜSZÖBÉN. 93. o.

Isten nem olyasvalaki, aki kívül áll a világon, aki megelégszik azzal, hogy Ő önmagában a legbőlcsebb és mindenható. **Bölcsességét és mindenhatóságát szabad akaratából a teremtményei szolgálatába állítja.**

1997. **Jézus.** Ralph Martin: MIT MOND A LÉLEK. 283. o.

(New Covenant, 1975. július 26.)

Rómában, a Szent Péter bazilikában hangzott el az alábbi prófécia 1975-ben:

{*Jézus:*} „**Mivel szeretlek benneteket, meg akarom nektek mutatni, mi az, amit ma a világban véghezviszek. Föl akarlak benneteket készíteni arra, ami elkövetkezik.** A sötétség napjai jönnek a világra, gyötrelmes napok. Épületek, amelyek ma állnak, akkor nem fognak állni. Ami segítség népem rendelkezésére áll most, akkor hiányozni fog.

Szeretnék felkészíteni benneteket, én népem, hogy csak engem ismerjetelek és ragaszkodjatok hozzám, és olyan mélyen kötődjetelek hozzám, ahogy még soha. Akkor elvezetlek benneteket a sivatagba. Lehántok rólatok mindent, amitől most függötök, hogy csak éntőlem függjetelek. A világba a sötétség korszaka érkezik, de Egyházamra a dicsőség időszaka érkezik el, csakúgy, mint népemre. Akkor majd kiárasztom rátok Lelkem valamennyi ajándékát. Felvértezlek benneteket a szellemi harcra. Felkészítelek benneteket egy olyan evangelizációs időszakra, amelyet a világ még nem látott. Amikor nem marad más számotokra, csupán én, akkor minden megadatik nektek: föld, mezők, otthonok és testvérek, szeretet, öröm és béke, nagyobb bőségben, mint valaha. **Légy készen, én népem, fel akarlak készíteni...**”

A Szeretet nyelve

1997. **Jézus,** Vassula, VASSULA-10. 86. o.

J: Miért vonul át árnyék szemedben, szerelmem?

V: Mit fog mindehhez szólni az én orthodox népem! (Itt két kezembe takartam arcomat.) Olajat csurgatsz rám Szentséges Szíved első és hátsó faláról. Kiárasztod rám illatodat, míg jobb karod tart engem.

Nincsenek hozzászokva ilyen beszédhez!

J: **Hozzá fognak szokni, míhelyt lelkük a Mennybe jut...**

1997. **Jahve,** Vassula. VASSULA-11. 26–29. o.

V: Újból eszembe jutottak azok, akik hevesen rágalmazzák üzenetedet, Uram, és különösen szereteted nyelvezetét.

Jahve: Imádkozz értük, és áldd meg üldözőidet, hogy irgalmat kapjanak az ítélet napján. A test és a vér mindig rosszat szül, és a rossz tettekben leli örömét. **E lelkek nem beszélnek édességemről és istenségemről, mert lelkük nem tudja isteni édességemet megkülönböztetni saját testük és vérük kívánságaitól. Nem látják a különbséget.**

Kegyelmet, szentséget és jószágot árasztó ajkammal szólok, galambom, de nem értik, amit mondok, és nem tudják értékelni csodálatraméltó tisztaságomat. Szívük oly kemény, hogy nem tudják értékelni Szívem ragyogását és istenségét. Ezért homályosodnak el világosságomtól ezek a szívek. **Romlott testükben és gondolataikban engem vádolnak, hogy Szavaim túlzóak és érzelmesek.** Róluk mondom: „Számomra idegenek és nem ismernek engem...”

V: Bárcsak meghallanák és megtanulnák Dávid zoltáiraiból a gonosz beszédűek, hogy ellenségességük alaptalan a Te nyelvezetteddel szemben! Bárcsak megtanulnák zoltáraidat olvasva, hogy Te vagy zoltáraid Zoltára, és hogy a Te szavaid, emberiség Szerelme, édesebb a méznél, a csurgatott méznél! (Vö. Zsolt 19,11.)

Jahve: Gyönyörűségemet lelem azokban a lelkekben, akik hagyják, hogy felemeljem őket... Ó, Vassula, minden lelket szeretnék közel vonni a Szívemhez, hogy belém oltódjanak. Téged is így vontalak közel a Szívemhez. Gyermekem, ezért jelölöm ki kegyesen az utat, melyet mindenki követhet. A becsületesség útját, ami hozzám vezet.

Mint menyasszonyát a szerelmes fiatal vőlegény, én is úgy szeretem teremtésemet: kezem művét. Minden teremtménynek meg fogom mutatni Szívem lángját, akár barát, akár ellenség. **Ma sokan vizsgáljátok szeretetemet és édességemet saját testi szenvedélyetekhez mérve engem. Mondom neked: akik ismernek engem, szent módon szemlélik a szent dolgokat.** Egy napon őket is szentnek fogják tartani. Akik azonban nem ismernek engem és a szent dolgokat nem szemlélik szent módon, azok érdemük szerint lesznek megítélve. Szívem minden dobbanása szeretetet kér. Újból mondom: meghívok mindenkit, barátot és ellenséget, hogy részesedjen Szívem gyönyörűségeiből. Ha elfogadjátok meghívásomat, megértitek majd, mennyire lekicsinyeltetek engem életek folyamán, mennyire lekicsinyeltetek nagyszerűségemet a ti igen gyenge természetektől és világi hajlamaitoktól vezetve. Azt hitétek, hogy felszínes örömeitek és élvezeteitek, melyeket testetek kíván, úriasság és nagyszerűek. **Testetek örömeit és élvezeteit nem lehet összevetni az én istenségemmel és édességemmel.** A ti örömeitek csupán homokszemek a világmindenségben az én édességemtől kapott boldogsághoz képest, ami az örök boldogságra visz benneteket.

Az üzenetadás lehetséges, sőt szükséges!

„Én vagyok az Úr, ez a nevem! Dicsőségemet nem engedem át másnak, Nézzétek: a régebbiek beteljesedtek, és **új dolgokat hirdetek előre, mielőtt megtörténnének, tudotokra adom őket.**” (Iz 42,8–9)

„Emlékezzetek a régmúlt időkre, hogy én vagyok az Isten és nincsen más; hogy nincs senki hozzám hasonló. **Én kezdettől fogva kijelenttem a jövődőt, és előre megmondtam, amik meg sem történtenek még.** Azt mondom: Tervem valóra válik, és amit akarok, mindent végbeviszek.” (Iz 46,9–10)

„**Valóban, az Isten, az Úr nem tesz semmit anélkül, hogy szándékát el ne árulná szolgálóinak, a prófétáknak.** Ki ne félne, ha ordít az oroszán? **Ki ne jövődölne, ha szól az Úr, az Isten?**” (Ám 3,7–8)

„Mert ő alkotta a hegyeket, s ő teremtette a szelet; **az embernek tudtára adja terveit.**” (Ám 4,13)

„S a Vigasztaló, a Szentlélek, akit majd a nevemben küld az Atya, **megtanít benneteket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.**” (Jn 14,26)

„**Még sok mondani valóm volna, de nem vagytok hozzá elég erősek. Hanem amikor eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra. Nem magától fog beszélni, hanem azt mondja el, amit hall, és a jövődőt fogja hirdetni nektek.** Megdicsőít engem, mert az enyémből kapja, amit majd hirdet nektek. Minden, ami az Atyáé, az enyém is. Azért mondtam, hogy az enyémből kapja, amit majd hirdet nektek.” (Jn 16,5–15)

1961. Szűzanya. KÉRIZINEN-1.

62–63. o.

Mindenkor voltak jövődölések Isten Egyházában. Az Ó- és az Újszövetség sok jövődölést tartalmaz, és azok hitelesek. A próféta lelke a katolikus Egyházhoz tartozik. **De, ha valaki általában nem hisz a jövődöléseknek és a jelenéseknek – a maiaknak sem – az azt is jelenti, hogy megtagadja Istentől**

a jogot, hogy beszéljen, hogy megnyilatkozzék. A kegyelem az, amely titeket az isteni fenyegetésről értesít és meg is vígasztal egyben, mert tekintést enged a Gondviselés folyamatába.

Hát nem jelentették előre Isten küldöttei a vízözönt, Szodoma pusztulását tűzeső által, a babiloni fogságot és Jeruzsálem lerombolását a zsidóság szétszórásával együtt?

Isten ma szükségesnek tartja, hogy haragja csapásait megindokolja az utolsó ítélet előtt, szükségesnek tartja, hogy figyelmeztessen a nagy csapások jövetelére.

Bizonyos, hogy a bajokról szóló jövendölések mindig feltételesek, Istentől jövő atyai fenyegetések, hogy az üdvös félelem visszatérítsen Hozzá titeket. Ezért kell szíveteken viselni terjesztésüknek gondját, mint a megtérés kiváló eszközét. Az Isten félelme a bölcsesség, az erény és az üdvösség kezdete a bűnösök számára.

Főleg a papok és a püspökök tekintsék lelkiismereti kötelességüknek – arra emlékeztetve, hogy Ők Isten népének őrei –, hogy rámutassanak az isteni igazságosság viharára, amely előbb vagy utóbb biztosan ki fog törni a gonosz nemzetek felett. A nemzetek ugyanis nem léteznek az örökkévalóságban, ezért még itt lenni éri őket utol, mint nemzetet a büntetés. Vajon jobban engedelmeskedett, vallásosabb és jobb lett a nép a múlt század nagy figyelmeztetései nyomán? Sajnos nem!

Tudjátok – és ez félelmetes dolog –, hogy az emberiség kétharmada halálos bűnben él. Legfeljebb egy őszinte és általános megtérés tartóztathatja fel, feltéve, hogy Isten nem fáradt még bele a várakozásba és, hogy meg akarja adni nektek a bűnbánathoz szükséges időt, mint némely haldoklónak.

65. o.

Isten nem azért adja nektek üzeneteit, hogy kielégítse kíváncsiságotokat.

Hanem egyrészt azért, hogy reménységgel támogassa a jókat, akik hisznek üzeneteimben, és megmutassa nekik, mit tegyenek a veszélyes időkben; és adja azért, hogy a bűnösöket megtérítse.

Másrészt, Fiam nem fedte fel az első időkben az evangéliumi erkölcsöt, annak titkait és misztériumait a maga teljességében saját apostolainak sem. Ezért engedi meg Isten a jelenlegi üzeneteket. Ezek, mint a példabeszédek, rejtett, mély misztériumokat tartalmaznak, amelyeket még nem fejtettek ki. Itt az idő, hogy tanulmányozzák, mert ez igaz fényt vet a jövőre. Csak a természetfelettiben van meg az igazi tudás titka.

1968. Jézus, Szűzanya. FÜKERESZT-1.

9. o.

J: Ki adhat nekem, az Úrnak előírásokat, hogy mit szabad tennem? Talán nincs jogom ahhoz, hogy csodákkal beavatkozzak ebbe az istentelen világba, hogy ezáltal megmentssem örök halálától? Talán jelenéseim, s Szent Anyám jelenései által nem adhatnánk közléseket?

Ezt kérdezem tőletek, szolgálaimtól.

11–12. o.

Szűzanya: Ez a föld itt, és ez a hely nagyon szent, és a világ semmiféle hatalmának nincs joga ahhoz, hogy itt bármit is megakadályozzon, amit Isten tesz. Itt Isten akarata teljesül és az Én kívánságom.

Isten nem engedi, hogy a világ bármely hatalmassága előírást adjon neki, hogy mit tehet és mit nem. Isten kiválaszthat, és kegyelmével eláraszthat, akit akar, és jelet adhat annak, akinek akar. Itt csak Isten akarata történik és mindent, amit ezen a megszentelt földön Isten dicsőségére és az én tiszteletemre létesítenek, azt az Ég már megáldotta és megszentelte.

1986. Az Atya, Vassula. VASSULA-0. 71–72. o.

Az Atya: Kérdezni szeretnél valamit?

V: Azt gondolod, hogy semmibe veszünk téged?

Az Atya: Igen. Ezért vigyázz, nehogy elaludj!... Hamarosán látható lesz a Menny hajnalcsillaga. **Hogyne figyelmeztetnélek téged én, aki Atyád vagyok és gondoskodom rólad.** Jahve vagyok, a te Teremtőd, és ti mind az én gyermekeim vagytok. Mit gondoltok, hová mentek? Elgondolkoztatok már

ezen? Valóban azt hiszitek, hogy magatok által vagytok? **Azt hittétek, hogy elhagytalak benneteket? Vagy hogy nem is létezem? Valóban elhittétek, hogy Szavam nem más, mint héber tündérmesék gyűjteménye?**

Szeretett gyermekeim, fáj a Szívem, látván, hogy alusztok.

Hogyne jönnék el hozzátok, hogy figyelmeztesselek? Hogyan hagyhatnám el benneteket, amikor az ördög farkasként körbejár arra várva, hogy felfaljon titeket? Fel akarlak ébreszteni benneteket, hogy találkozzatok velem. Várva várom ezt a dicsőséges pillanatot... , vajon örökké tart alvástok? Én, az Isten, hívtalak benneteket. Én, az Isten, mindenkor hívlak benneteket. Jöjjetek hozzám.

1988. Jézus, Vassula. VASSULA-2.

154. o.

J: ... az idők kezdete óta megmutatkoztam különböző helyeken, különböző népeknek, különböző korszakokban. Vassula, hogyan lehetséges, hogy a te korszakod már nem képes észrevenni jeleimet?

Mondtam-e valaha azt, hogy többé nem jelenek meg, és nem adok jeleket?

A te korszakod halott, és önkezeivel tette tönkre önmagát.

Az Urak Ura vagyok, az élő Isten, miért akarjátok, hogy hallgassak? Miért akarjátok, hogy halott legyek?

175. o.

V: Talán azért nem válaszolnak az egyházi tekintélyviselők, mert a „Béke és szeretet” üzenete is bűnbánatra figyelmeztet, mint a lourdesi és a fatimai? Lehet, hogy nem érzik magukra nézve kötelezőnek, hogy ezzel az üzenettel is foglalkozzanak, és egyébként is túl vannak terhelve munkával. Pedig ez nem csak figyelmeztetés. Szól az egységről, Oroszország megtéréséről és Péter székéről is.

J: Vassula, én vagyok az Ige, az örök Ige. Az én Szavam örök élet. **Ha én elhatározom, hogy teremtetem akár naponta emlékeztetem szeretetemre különböző eszközökön keresztül, és bűnbánatra szólítom fel, akkor sem hagyhat el teremtményem – aki csupán por és hamu – akár csak egyet is kimondott szavaim közül. Én, az Úr, tudom, mire van szükségetek, és nagy az én irgalmam irántatok!**

245–246. o.

J: Én vagyok az, az Úr, aki örökké tartó szeretettel szeret titeket. **Én mindig így vagyok jelen közöttek az idő kezdete óta.** Amikor gyermekeim fellázadnak, én, az Úr, gyenge eszközökön keresztül szólok, hogy figyelmeztetést adjak, és visszahozzam őket magamhoz. **Én, az Úr, mindig így munkálkodom.** Úgy jövök el, mint a kalapács, hogy megtörjem a sziklát, feltörjem azt a vastag kérget, amely teremtetsem szívét takarja. **Mindig kinyilvánítottam magamat, amikor teremtetsemnek szüksége volt segítségemre, amikor olyan mélyre zuhant, hogy egészen közel került a Sátán kapuihoz.**

1990. Jézus, Szűzanya. VASSULA-4.

57–58. o.

J: Ma mindenkinek megadom a lehetőséget, hogy közvetlenül szent lakóhelyemről hallhassa hangomat. Hangom visszhangként zeng Jeruzsálemből és eléri a Föld minden lakóját. **Senki sem mondhatja majd, hogy nem figyelmeztettelek benneteket.**

Nemzetről nemzetre küldöm Szentlelkemet, hogy kiáradjon rátok. Állhatatosan küldöm hozzátok szolgálóimat, a prófétákat, hogy emlékeztessenek benneteket, ki az Atyátok, hogy elforduljatok gonosz cselekedeteitektől és egészelteltek tetteitekért.

125–126. o.

Szűzanya: Isten azt akarja, hogy mindenki megmeneküljön, és ez most ünnepélyes figyelmeztetésem mindazok számára, akik hallják e könyv jövődöléseit: ne fojtsátok el a Lelket, aki most munkálkodik közöttetek, amikor hitehagyástok elérkezett tetőfokára.

Ne mondjátok majd az ítélet napján: „Sohasem hallottam, sohasem tudtam ezt.” Jézus és én ezeket már azelőtt kinyilvánítjuk, mielőtt még megtörténnének, hogy ne mondhattátok, amikor színről színre talákoztatok Istennel: „Nem tudtam róla.”

A kevélyek fellegvára össze fog omlani ..., és a gonosz lelkeket kivetik belőle.

132–134. o.

J: Eljövetelem küszöbön áll, és állandóan jeleket adok nektek, hogy felkészítselek rá. A Szeretet vissza fog térni. Úton vagyok felétek.

Nagy visszatérésem előtt **elküldöm hozzátok szolgálóimat, a prófétákat**, hogy emlékeztessenek benneteket törvényemre, és arra, hogy térjete vissza gonosz útjaitokról, éljete szentül, és hírül adjanak nektek egyes eseményeket, mielőtt bekövetkeznének.

Elküldöm hozzátok angyalaimat, hogy szentségemre, fenségemre és ragyogásomra emlékeztessenek benneteket.

Elküldöm hozzátok szószólóimat, hogy házatok tetejéről kiáltsák és hirdessék Szentlelkem menyegzőjét.

Nem fáradok bele, hívlak, hogy keljete egybe velem! Nem kedvetlenít el ellenséges magatartásotok és közömbösségetek sem.

Ne legyete olyanok, mint akik azt mondják látnokaimnak: „Ne lássatek látomást!” és prófétáimnak: „Ne jövendöljete!” Engedjete, hogy királyi udvarom előkészítse számomra az utat!

Egyetlen jövendölés sem származott soha emberektől.

Amikor látnokaim és prófétáim helyettem beszélnek, azt a kegyelem segítségével és Szentlelkem segítségével teszik, aki eltölti, és arra készíti őket, hogy nyissák ki ajkukat és ismételjék Szavaimat.

Továbbra is emlékezetetekbe fogom idézni az igazságot szószólóim által, még ha ismerete is az igazságot. Továbbra is felfedem terveimet szolgálóim, a próféták előtt, és látomásokban mutatom meg fenségemet látnokaimnak.

Engedjete, hogy választottaim és szeretett lelkeim szabadon előkészíthessék számomra, a ti királyotok számára az utat.

Engedjete, hogy tanúságot tegyene! **Mennyei udvaromat küldöm, hogy prófétáljanak korszakotok pusztaságában a végső idők számára, hogy megtérítsenek benneteket, mielőtt még az én nagy napom eljön.**

Értséte meg, hogy nemcsak irgalmasságból jövök, hanem azért is, hogy ítéletet tartsak!

Nem azt mondom küldötteimnek, hogy csak az igazakat hívják, hanem hogy hívják a bűnösöket, a szegényeket, a bénákat, a társadalmatok kivetettjeit és mindenkit, akiket az utcákon találnek, hogy jöjjenek és töltsék meg iskolámat! Hívni akarom azokat, akik sohasem kerestek és nem ismertek engem, hogy jöjjenek, és éljenek házamban, mivel ez az irgalmasság és a kegyelem ideje.

1995. Író. RUANDA-1.

22. o.

Könyvet írni a kibehói eseményekről korainak és merésznek tűnhet, lévén, hogy ezek a jelenségek nem egyszerűek, és elég szenzációsak. Hogy mégis az írás mellett döntöttem, annak a kivételes tanúk sokasága, és a mostani világhoz címzett **üzenetek fontossága és sürgőssége** az oka.

220. o.

Egy utolsó ellenvetést szeretnék leírni Kibehóval kapcsolatban, – a legkategorikusabbat –, ami főként papoktól és szerzetesektől ered.

Ők valami ilyesmit mondanak: „Mindegy, hogy a kibehói események igazak-e vagy sem. Nekünk nincs rá szükségünk. Nekünk ott van a Biblia és a Próféták, Jézus Örömhíre, és ez elég. A többi fölösleges, és különben is, mire szolgál?”

Ehhez a véleményhez azt szeretném hozzátenni, hogy ezek szerint nincs szükségünk a 'megtérésre' hívó felszólításra, vagy visszahívásra, hogy új módon halljuk ugyanazt az üzenetet. Ezzel szemben azt is mondhatnánk, hogy az Egyháznak éppen az a dolga, hogy szenteket, misztikusokat, és prófétákat neveljen, akik azért jönnek, hogy zavarjanak minket.

Mert pontosan erről van szó: a kibehói üzenet mindnyájunkat szólít, és zavar minket...

Kibeho látnokai többször elismételték, hogy **Jézus és Mária nem jöttek csak úgy, semmiért**. A mi érdekünk, hogy meghallgassuk Őket, megismertessük, és megpróbáljuk gyakorlattá tenni üzenetüket, ez csak a mi nagyobb javunkra válik.

1996. Író. DAMASZKUSZ-1.

18–20. o.

Vajon oktalan és csalóka dolog lenne arra gondolni, hogy Isten „közvetlenül” is közbeléphet?

Ebben kételkedni annyi, mint abban a tökéletes szeretetben kételkedni, amelyet a Teremtő irántunk tanúsít. Csak a kőszívűek tudnák ezt a képtelen gondolatot elfogadni.

A kegyelem rendjében Isten különbözőképpen lépett közbe az idők folyamán. Voltak száraz korszakok, árny- és fénykorszakok és bőséges korszakok.

Az idő sürgető volta miatt Isten ma olyan gyorsan és gyakran lép közbe, amit az emberiség még nem tapasztalt az Úr eljövetele óta.

Irgalmasságának megnyilatkozásai, a „jelek”, amelyek oly rejtettek voltak a múltban, ma láthatóbbak és felismerhetőbbek, mint valaha.

110. o.

Ez az üzenet mindenki számára érthető és szükséges a hithez **a teológusokat kivéve, számukra túl egyszerű.**

Ki kételkedhet abban, hogy „Isten szól” mai emberi nyomorúságunk közepette, amikor a hit intellektualizálása és megszenstelenítése kiüresítette szívünket és templomainkat.

A „hit technokratái” pusztasággá tették az emberek szívét.

1978. Dr. Koncz Lajos. A MI ISTENÜNK. 134. o.

(...) a kinyilatkoztatás kapcsolat és párbeszéd az Isten és ember között. Ezt – a fentiek szerint – már a múlt század {a XIX.} elején is látták, de szükségesnek érezték megmutatni a lehetőségét is – a „modern szellemmel” való első konfrontációban. A skolasztikus nyelven fogalmazott válasz világos és egyértelmű. Lehetségesnek kell ítélnünk a kinyilatkoztatást, ha nem tartalmaz ellentmondást – egyrészt a kinyilatkoztató Isten, másrészt a befogadó ember és a kinyilatkoztatott dolgok részéről sem.

Márpedig semmilyen oldalról nem mutatkozik ellentmondás. Az Isten részéről azért nem, mert ő végtelenül bölcs és hatalmas, tehát bizonyos igazságokat feltárhat, s számtalan módot tud találni akaratának kinyilvánítására. Nem is vonhatja ezt igazán kétségbe, csak az ateista, mert ha az ember képes érzéseit másoknak feltárni, hogyan ne tudná ezt az Isten! Ugyanez a helyzet az ember részéről, aki értelemmel bír, tehát nincs akadálya annak, hogy a közölt igazságot felfogja, mint ahogyan az ember-ember közti kapcsolatban is ez történik.

Végül a kinyilatkoztatott dolgok oldaláról sem merül fel komoly kifogás: mert ha azok az Isten nagyobb ismeretére és dicsőségére, valamint az emberek javára szolgálnak, nincs akadálya, hogy egy kinyilatkoztatás feltárja azokat.

„Minden fel lett fedve előttek!”

1997. december 31. Szűzanya. MÁRIÁS PAPI MOZGALOM-2. 109–112. o.

Kedves fiam, töltsétek velem csendességben, imádságban ennek a most befejeződő évnek utolsó óráit!

Ne élvezetekkel és szórakozással töltsétek, mint annyi sok fiam!

Ez az esztendő különösen fontos volt tervem szempontjából. Most beléptek az én időmbe.

Ezért jelöltem ki számotokra azt a fényes utat, amelyen járnotok kell, hogy Szeplőtelen Szívemnek tett felajánlástok szerint éljete.

Immár minden fel van fedve előttek.

— **Minden fel lett fedve előttek:** Fatimában prófétai módon hírül adtam nektek tervemet, amit ezekben az években Máriás Papi Mozgalmam által valósítottam meg.

Fel lett fedve előttek lassú előkészítésében.

Most befejeződő századotok az Ellenfelemnek adott erős hatalom jelét viseli.

Az elméleti és gyakorlati materializmus tévedésével vezette félre az emberiséget, amely Isten helyett bálványokat készített magának: az élvezeteket, a pénzt, a szórakozást, a hatalmat, a kevélységet és a tisztátalanságot. Ezeket imádja mindenki. A Sátánnak valóban sikerült a bujaság serlegével elcsábítania a Föld nemzeteit.

A szeretet helyett a gyűlöletet, az egység helyett a megosztottságot, az igazságosság helyett sokféle igazságtalanságot, a béke helyett folytonos háborút hozott.

E századot valóban a kegyetlen és véres háborúk jelölték, amelyek milliószámra szedték ártatlan áldozataikat.

A Szent Háromság úgy rendelkezett, hogy századotok kerüljön az én erős, anyai és rendkívüli jelenlétem jele alá.

Így Fatimában kijelöltem azt az utat, amelyet az emberiségnek meg kell járnia, hogy visszatérjen az Úrhoz: a megtérés, az imádság és a jóvátétel útját. És biztos menedékhelyül felkínáltam nektek Szeplőtelen Szívemet.

— **Minden fel lett fedve előttek:** tervem fájdalmas részleteivel is megismertettelek benneteket.

Az emberiség a Sátán dajkaságába, nagy hatalmába került a sátáni és szabadkőműves erők vezénylete alatt; Egyházamat elsötétítette a beáramló füst.

Tévedéseket tanítanak és hirdetnek, melyek miatt sokan elveszítik a Krisztusba és Evangéliumába vetett igaz hitet; nyíltan megsértik Isten szent törvényét; nemcsak elkövetik a bűnt, hanem gyakran még helyesnek is tartják, és így elvész a kegyelem és az isteni jelenlét világossága; alapjában sérül meg az egység a Tanítóhivatal és főleg a pápa elleni támadások miatt, és egyre növekszik a fájdalmas szakadások sebe.

Éltre keltettem Máriás Papi Mozgalmamat, hogy anyai segítséget és biztos menedéket nyújtsak a ti időtök szenvedő és keresztre feszített Egyházának, és elterjesztettem a világ minden részében e könyvem által, amely megmutatja az utat, amit be kell járnotok, hogy fényemet terjesszétek.

E könyvvel megtanítom, miként éljétek a Szeplőtelen Szívemnek tett felajánlást a gyermekek egyszerűségével, az alázat, a szegénység, a bizalom és a gyermeki ráhagyatkozás lelkületével.

Huszonöt éve vezetek már benneteket azokkal a szavakkal, melyeket kisfiamnak adok, akit eszökömöként választottam anyai tervem megvalósítására. Ezekben az években én magam vittem el őt többször is a világ minden részébe, és ő készségesen engedte, hogy vezessem. Bár {Mivel} kicsiny és félnék, teljesen rám hagyatkozott, mint gyermek az anyjára.

Immár mindent elmondtam nektek, amit el kellett mondanom; minden fel lett fedve előttek.

Így ezen az éjszakán befejeződnék a nyilvános üzenetek, amelyeket huszonöt éven átadtam számotokra. Most át kell elmélnednetek, szerintük kell élnetek és meg kell valósítanotok az üzeneteket! Akkor

a szavak, amelyeket Szeplőtelen Szívemből hullattam rátok, mint égi harmatot életetek oly veszélyeztetett sivatagára, a kegyelem és a szentség gyümölcsét fogják teremni.

Mostantól fogva kisfiam szavai, személye és cselekedetei által fogok megnyilatkozni, akit én választottam, hogy vezetőtök legyen, és akit most vezetek küldetése fájdalmas csúcsára.

— **Minden fel lett fedve előttetek:** tervemnek elsősorban csodálatos és győzelmes beteljesedését jövendöltem meg nektek.

Hírül adtam Szeplőtelen Szívem diadalát a világban. Végül Szeplőtelen Szívem fog diadalt aratni.

Ez Jézus legnagyobb diadalában következik be, ami elhozza a világ számára a szeretet, az igazságosság és a béke dicsőséges uralmát, és mindeneket megújít.

Nyissátok ki szíveteket a reménységnek! **Tárjátok ki az ajtókat Krisztus előtt, aki dicsőségben jön el hozzátok!** Éljétek meg **a második Advent** félelmetes óráit!

Váljatok így diadala bátor hirdetőivé, nekem szentelt kis gyermekeim, akik az én lelkemből éltek; legyetek e végső idők apostolai! Éljetek, mint Jézus hűséges tanítványai a világ és önmagatok megvetésében, szegénységben, alázatban, csendességben, imádságban, önmegtágadásban, szeretetben és Istennel való egységben, bár a világ nem ismer és semmibe vesz benneteket. Elérkezett a pillanat, hogy kilépjétek rejtettségetekből, és elmenvén bevilágítsátok a Földet!

Mutatkozzatok meg mindenkinek, mint az én fiaim, mert mindig veletek vagyok.

A hit legyen a ti világosságotok, hogy fényt adjon nektek a sötétség e napjaiban, és egyedül a Fiam, Jézus tisztelete és dicsősége iránti buzgóság emésszen benneteket! Küzdjétek, világosság fiai, mert immár elérkezett az én küzdelmem órája! A legkeményebb télben ti vagytok az én Szeplőtelen Szívemből fakadó rügyek, amelyeket az Egyház ágaira helyezek, és hírül adom, hogy hamarosan bekövetkezik a legszebb tavasz.

Az lesz az Egyház számára **a második Pünkösöd.**

Ezért most felszólítalak benneteket, hogy gyakran ismételjétek a cenákulumokban az imát, melyet tőletek kértem: Jöjj Szentlélek, jöjj a Te nagyon szeretett jegyessed, Szűz Mária Szeplőtelen Szívének hathatós közbenjárása által!

Az Édesanya szeretetével, akit ezekben az években meghallgattatok, követtetek és megdicsőítettek, megáldalak benneteket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

1976. Farkasfalvy Dénes. BEVEZETÉS A SZENTÍRÁSTUDOMÁNYBA. 5. o.

A kereszténység tehát könyvvel születik, léte első kibontakozásában könyveket hoz létre, a könyvetek, mint Isten szavának okmányait tiszteli és használja, **de ugyanakkor Isten továbbélő aktív működését is hiszi, hirdeti és tapasztalja.**

1978. II. János Pál pápa első ünnepélyes szentmiséjén mondott homíliája.

Ne féljétek! Nyissátok meg, sőt tárjátok ki Krisztus előtt a kapukat! Ne féljétek! Krisztus tudja, hogy „mi lakik az emberben”. De egyedül Ő tudja ezt!

Engedjétek hát – kérlek benneteket, alázattal és bizalommal kérlek –, **hagyjátok, hogy Krisztus beszéljen az emberekhez!**

Egyedül Nála vannak az élet, az örök élet igéi!

1979. L. J. Suenens bíboros. ÚJ PÜNKÖSD? 158. o.

Mindannyian hisszük: Jézus elküldte nekünk Lelkét, hogy mindig jobban bevezessen a teljes igazságba, amit tanítványai még nem viselhettek el (vö. Jn 16,12). Belső párbeszéd ez – a Lélek kenete, amely minden megkereszteltet megtanít, hogyan figyeljen Istenre. Ha hűségesek vagyunk, napról napra jobban meghalljuk **a Lélek kinyilatkoztatását** Egyházában és Egyháza által.

A világ elsősorban azt várja tőlünk, hogy „fogjuk” ezt a hangot, adjuk tovább ezt a bölcsességet, hogy elmondjuk az embereknek, **mit gondol Isten róluk és mi a terve a világgal.**

Utószó

Ennek a könyvnek elolvasása, áttanulmányozása után felmerül bennünk a kérdés, hogy bár ilyen a világunk és jogos büntetés vár ránk, de van-e valami lehetőségünk, hogy mindezen változtassunk? A válasz egyértelműen az, hogy: van! Ha pedig van enyhülésre, enyhítésre lehetőség, akkor azt hogy lehet elérni, mi az amit nekünk, nekem személy szerint tennem kell?

Az egyik legfontosabb teendőnk, hogy a várható jövő valamilyen szintű ismeretében, a várható rossz dolgokban nem szabad elmerülnünk, hanem végtelen bizalommal kell az irgalmas Jézushoz és szűz Anyjához fordulnunk.

Amikor még nem volt nyilvánosságra hozva a harmadik fatimai titok, és az igen sokakat izgatott, Szentatyánk, II. János Pál pápa egy ilyen érdeklődésre az alábbi választ adta: mi szükség tudni a jövőt, itt van kezetekben az ellenszer, és magasra emelte a rózsafüzért, ha ezt imádkozzátok, nem következik be a megjövendőlt büntetés!

A rózsafüzér (szentolvasó) számos variációban ismert, közismert. Szentatyánkon keresztül kaptuk a negyedik „klasszikus” szentolvasót a világság titkaival. A klasszikus szentolvasókon kívül sokféle rózsafüzért ismerünk és jó, ha ismerünk: Szent sebek rózsafüzér (Tengernek Csillaga II/5.), Az isteni irgalmasság rózsafüzére (Engesztelő imafüzet a családok egységéért, T.Cs. IX/2. melléklete), Szeretettláng rózsafüzér (T.Cs. IV/6.), Szent Mihály rózsafüzér (T.Cs. III/3., Angyal-imafüzet), A szeráfi rózsafüzér Szűz Mária hét öröméről (T.Cs. III/4.), Szentolvasó Szűz Mária hét fájdmáról (T.Cs. III/5.), Evangéliumi rózsafüzér (T.Cs. IV/3.), Kis rózsafüzér a gyermek Jézushoz (T.Cs. V/1.), Az egység rózsafüzére (T.Cs. V/6.) stb.

Az elmúlt századok folyamán nemcsak a Lepantói csatában vagy Nándorfehérváron vagy éppen Egerben hozta meg gyümölcsét a rózsafüzér imádkozása. Hadd említsünk például a XX. században két esetet: az orosz csapatok 1955-ös osztrák kivonulását vagy a fülöp-szigeti diktatúra bukását. Mindkettő az „imaközösséggé” formálódott nép közös (rózsafüzér) imája következtében, békében, vérontás nélkül zajlott le.

A kapott üzenetek alapján mik a teendőink?

A legalapvetőbb dolgokat idézzük:

„A rózsafüzér az egyik legfontosabb fegyver lelketek ellensége ellen. Mindenki, aki használja, győzni fog, mert én támogatom és én adok neki erőt.” (Kérizinen, 1947. 12.27.)

„Főleg a gyerekeket kell gyakran összegyűjteni, hogy imádkozzák a rózsafüzért! Te magad továbbra is imádkozd a rózsafüzért, és főleg igyekezz a titkokon elmélni! Mert jól jegyezd meg, hogy a rózsafüzér titkok nélkül olyan, mint a test lélek nélkül.” (Kérizinen, 1939.10.07.)

„Szentgyónással nyissátok ki szíveteket Isten felé és készítsétek föl lelketeket”. (Medjugorje, 2002.11.25.)

„Imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok, de ne szavakkal, hanem szívből!” (Medjugorje, 2002.12.25.)

„Eljött az idő, amikor éjjel-nappal kell imádkozni... a Sátán nem tud ártani, ha föl vagytok fegyverkezve az imádság fegyverével.” (Szőkefalva, 2003.02.22.)

„Csak imádsággal és böjttel állíthatók meg a háborúk. A béke drága ajándék Istentől.” (Medjugorje, 2003.02.25.)

„Tartsatok böjtöt kenyéren és vízen, hétfőn, szerdán és pénteken. Imádkozzatok naponta három rózsafüzért és a keresztutat; gyónjatok és áldozatok minél gyakrabban, és olvassatok minden nap egy részt a Szentírásból és próbáljatok aznap aszerint élni...” (Szőkefalva, 2000. márc. 8.)

„Böjttel és imával állíthatjátok meg a természeti katasztrófákat” (Szőkefalva, 2003.06.17.)

Az ima és böjt együttese a legerősebb Sátánt is távol tudja tartani (v.ö. Mt 17,21).

„Imádkozzatok addig, amíg az imádság örömmé nem válik számotokra. Csak így fedezitek fel a békét a szívetekben, és csak így lesz megelégedett a lelketek.” (Medjugorje, 2003.07.25.)

„Teljes szívetekből adjatok hálát Istennek... és dicsóítsétek Őt!” (Medjugorje, 2003.08.25.)

Medjugorjei üzenetek alapján egyértelműen kirajzolódik, hogy őt fegyver van a kezünkben a szentséghez vezető úton a Sátán ellen: az imádság, a böjt, a Biblia, a szentgyónás és az Eucharisztia! Éljük ezekkel, minél gyakrabban!

A kiadó

Tartalomjegyzék

Magánkinyilatkoztatások	5
Írta: Dr. Theol. et Phil. Erdős Mátyás	

Bevezetés

1. Bevezető gondolatok	13
2. Előrejelzések a XX. századra	16
3. Közömbös-e az Isten?	
A rossz istenkép	20
És ezzel szemben mi az igazság?	20
A Szeretet nyelvezte	23
Az üzenetadás lehetséges, sőt szükséges!	24
„Minden fel lett fedve előttek!”	29
4. A hitelesség	
Jelek, csodák, könnyezések	31
Tévedésben lennénk?	41
A látnokok kiválasztása	46
A látnokok hitelessége	48
A látnokok sorsa	50
5. És mi mit teszünk?	
Elfogadjuk-e az üzeneteket?	52
És ha nem fogadjuk el?	57
A maradék	68
6. Világi hívő, de nem „laikus”	
A világi hívők szerepe	70
„Törvényem: engedelmeskedni az egyházi hatalomnak”	75

Az üzenetrészek tematikus csoportosítása

1. Egyes üzenetek mondanivalója	
Rue de Bac	79
La Salette	79
Fatima	84
Fűkereszt	100
Garabandal	101
Máriás Papi Mozgalom	108
Magyar vonatkozású üzenet	112
2. A Szűzanya szerepe és elutasítása	114
3. Az Egyház és tagjai	
Az Egyház jelen állapota	119
„A templomi rossz divatok”	124
A pápa	126
A II. Vatikáni zsinat	130
A papság	131
A világi hívők	142
4. A rossz világa	
A világ jelen állapota	155
A magzatgyilkosság	159
A tömegtájékoztatás	161
A „lázadó”	162

A „vész hozó undokság”	165
A „vörös Sárkány”	167
A „vadállat”. A szabadkőművesség	170
A háborúk a XX. században	188
A Sátán	195
A pokol	197
5. A Mária-korszak vége. És utána?	
Jézus második eljövetele	199
Jézus dicsőséges Országa	214
Szűz Mária Szeplőtelen Szívének diadala	216
A második Pünkösöd	219
Az új Ég és az új Föld. Az új Korszak	227
Az új Egyház	234
6. A garabandáli „forgatókönyv”	
Az idők vége előrejelzése	241
A figyelmeztetés általánosságban	259
A Figyelmeztetés	266
A Csoda és a Jel	274
A büntetés általánosságban	277
A Büntetés előrejelzése	285
A Büntetés kíséltetése, csökkentése, elkerülése	301
A Büntetés	304
A mellékletek	
1. A „feldolgozott” üzenetadások	319
2. A képek és szobrok könnyezése	320
3. A Maria-Rosa Mystica képek és szobrok könnyezése	321
4. Az üzenetet adó vagy kommentáló személyek	323
5. Az üzenetek forráshelyei	324
6. A Bevetésben idézett egyéb forráshelyek	326
Utószó	329
Jelmagyarázat	330
Tartalomjegyzék	331